

LÚC MẶT TRỜI MỌC

Chúng ta hãy cúi đầu. Lạy Chúa, khi chúng con nhóm họp tại đây vào buổi sáng Phục sinh tươi đẹp này, nhìn xem những chồi non bé nhỏ đang trổ, những con ong bay lượn tìm phần của chúng, chim chóc hót như lòng chúng bùng lên với sự vui mừng, bởi vì có một lễ Phục sinh. Chúng con tin rằng Ngài đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, cách đây nhiều năm, ngày hôm nay, chúng con làm lễ kỷ niệm ngày đáng nhớ này.

2 Và xin để cho một lễ Phục sinh đến giữa tất cả chúng con, ngày hôm nay. Xin cho chúng con, như là tôi tớ Ngài, hiểu Lời Ngài, rằng chúng con đã được ở trong sự thông công với Ngài rồi, và rằng giờ đây chúng con được sống lại với Ngài và đồng ngồi với nhau trong các nơi trên Trời.

3 Xin ban phước cho buổi nhóm tại đây trong đền tạm này, và khắp các xứ, nơi mà đường dây điện thoại này đến.

4 Xin chữa lành hết thảy người đau ốm và bệnh tật. Nguyên xin đây cũng là một lễ Phục sinh, cho họ, và một sự xuất hành ra khỏi sự đau ốm để đến với sự khỏe mạnh. Và những ai chết trong tội lỗi và gian ác, xin cho hôm nay họ được sống qua Đấng Christ. Và chúng con sẽ ngợi khen Ngài, vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Ngài. A-men.

5 Chắc chắn tôi coi đây là đặc ân kỳ diệu, sáng nay được trở lại đây ở Jeffersonville, Indiana, với hội chúng lớn này, nhà thờ chật kín người và đứng, và chung quanh bên ngoài, trong nơi đỗ xe và mọi nơi. Với anh chị em những người nghe qua làn sóng điện khắp đất nước, thật là một buổi sáng tươi đẹp tại đây.

6 Năm giờ sáng nay, người bạn nhỏ của tôi có cái ngực đỏ bay đến ở cửa sổ và đánh thức tôi dậy. Dường như trái tim bé nhỏ của nó muốn bật ra, nói, “Ngài đã sống lại.” Tôi luôn luôn nghĩ về chú chim nhỏ này như là người bạn của tôi, vì tôi thích nó.

7 Như huyền thoại kể về nó, “Một chú chim nâu nhỏ thấy Ngài chịu đau khổ trên cây thập tự, nơi tội lỗi đã đặt trên Ngài.” Dĩ nhiên, chú chim nhỏ không có tội gì. Ngài không phải chết cho

chú chim nhỏ. “Nhưng nó bay vào cây thập tự và cố rút những cây đinh ra, bằng chiếc mỏ nhỏ bé của mình, và nó đã làm đổ cả ngực mình.” Và đó là cách tôi muốn ngực của tôi, cũng vậy, như cái khiên, cố để bảo vệ cho Điều vinh quang này mà Ngài đã chết cho.

⁸ Nhận biết rằng thì giờ của chúng ta bị giới hạn tại đây, đặc biệt cho những người bạn mà đang nghe qua hệ thống điện thoại này, tôi muốn kêu gọi sự chú ý của anh em sáng nay với một—một tấm ảnh đã được máy ghi hình chụp cách đây một thời gian, về một khái tượng mà tôi đã có tại đền tạm ở đây, về việc rời Indiana, đến Arizona; nơi tôi đã gặp, trong hình dạng của một kim tự tháp, bảy Thiên sứ. Không biết điều gì sẽ xảy ra sau đó, khi tôi đến đấy, nghĩ đó là kết cuộc của đời sống mình, mà không ai có thể chịu được tiếng nổ đó; tôi tin chắc tất cả anh em đã quen với câu chuyện đó. Và rồi tại Thung lũng Sabino, một buổi sáng giống như thế này, trong lúc cầu nguyện, có một thanh gươm đặt vào tay tôi, và nói, “Đây là Lời, và Thanh Gươm của Lời.”

⁹ Sau đó, các Thiên sứ xuất hiện như đã được nói tiên tri. Và cùng lúc đó, một chùm Ánh sáng lớn lìa khỏi nơi tôi đang đứng, và di chuyển cao ba mươi dặm trên không trung, và chung quanh vòng tròn, giống như cánh của các Thiên sứ, kéo vào trong bầu trời thành một hình kim tự tháp trong cùng chùm sao của các Thiên sứ đã xuất hiện.

¹⁰ Khoa học đã chụp hình, suốt đoạn đường từ Mê-xi-cô, khi nó di chuyển từ phía bắc Arizona, nơi mà Thánh Linh phán tôi sẽ đứng, “bốn mươi dặm phía đông bắc Tucson.” Và nó đi vào không trung, tạp chí *Đời Sống* cho đăng tải những tấm hình, “Điều huyền bí gì đó trong khí quyển, nơi mà có thể không có hơi ẩm, nơi mà không có cái gì bốc hơi; cao ba mươi dặm, và ngang hai mươi bảy dặm,” và đến ngay từ nơi những Thiên sứ đó.

¹¹ Bây giờ, người ta hỏi, để biết. Khoa học, một người trong họ tại Tucson, muốn biết ý nghĩa, nhưng tôi không nói cho họ. Tất cả anh em đã biết điều đó, đã được nói trước đó. Nhưng không phải dành cho họ; nó dành cho anh em.

¹² Và vì thế tại đó Ngài đã phán với tôi, và nói, “Bảy Ấn sẽ được mở. Bảy sự màu nhiệm, sự màu nhiệm bảy lần của Kinh Thánh,

mà đã được đóng kín từ khi sáng thế, sẽ được bày tỏ.” Và chúng ta, tuy là một nhóm nhỏ khiêm nhường, so với cả thế gian, chúng ta tận hưởng những ơn phước này, nghe những sự mầu nhiệm đó. Hôn nhân, ly dị, dòng giống của rắn, tất cả những vấn đề khác biệt này, đã được khai thị cho chúng ta hoàn toàn, không phải bởi con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời, chính Ngài, đã mở bày sự mầu nhiệm đó; về những gì Hội thánh đã có, cách Nó đã có trong Đấng Christ lúc ban đầu như thế nào, và cách Nó sẽ được khai thị trong ngày cuối cùng như thế nào.

¹³ Và bây giờ, khi điều này đã gia tăng, chúng ta có tấm hình bên ngoài trên tấm bảng. Nhưng, thế thì, tôi có tấm hình đang đặt tại đây, nếu anh em để ý, như tạp chí *Đời Sống* đã đăng. Nhưng tôi tự hỏi cử tọa của tôi, có thể thấy được tại đây, có bao giờ thực sự nhìn xem tấm hình ấy, đấy, đấy, theo cách nó nên có không.

¹⁴ Anh em nhớ, tôi đang giảng thì khái tượng này đến, dựa trên đề tài của Sách Khải huyền, chỗ những quan tòa xưa, nơi mà chúng ta thấy Chúa Jêsus trong Khải huyền 1. Khi chúng ta bắt đầu mở Bầy Ấn...hay là—hay đúng hơn là, các Thời đại Hội thánh, ngay trước khi sự mở ra của Bầy Ấn. Đấng Christ đang đứng với “mái tóc trắng, như lông chiên.” Và tôi đã mô tả điều đó với anh em, rằng những quan tòa nước Anh ngày xưa, và các quan tòa cách đây đã lâu, khi họ đi đến ghế dài, để tuyên thệ, thẩm quyền tối cao của họ được ban cho họ. Họ mang đầu tóc giả màu trắng, như đã có, trên đầu, để cho thấy thẩm quyền tối cao của họ.

¹⁵ Ô, nếu anh em xoay bức hình như thế *này* và nhìn, anh em có thể thấy được nó từ cử tọa, ấy là Đấng Christ. Thấy mặt Ngài nhìn ở đây, thật là hoàn hảo hết sức; đội mái tóc trắng của Thân tính Tối cao và Quan Án của cả trời và đất. Anh em có thấy được mắt, mũi, miệng của Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chỉ xoay tấm hình từ đây, cách người ta đã chụp nó; cách *này*, cách được cho là như vậy. Và anh em...Anh em có thể thấy không? [“A-men.”] Ngài là Quan Án Tối cao. Không có ai khác ngoài Ngài. Và đó là sự xác minh hoàn hảo lần nữa, sự chứng thực rằng Sự điệp này là Lẽ thật. Đây là Lẽ thật. Đúng vậy. Và làm cho Ngài không phải là một Ngôi thứ ba, nhưng là Ngôi duy nhất!

¹⁶ Với màu trắng, hãy xem, anh em thấy bóng tối, gương mặt Ngài, râu Ngài, và mắt Ngài. Và để ý, Ngài đang nhìn...Từ Ngài đến Ánh sáng này chiếu trên phía bên tay phải, với điều mà Ngài đang nhìn đến. Và trên cây thập tự, đó là nơi Ngài nhìn, tới bên phải, nơi Ngài tha thứ tội nhân. Trong Ánh sáng sự sống lại của Ngài, chúng ta vẫn còn đi tới trong Danh Ngài.

¹⁷ Tôi ước ao, sáng nay, rằng tôi thật sự có nhiều thì giờ để—để nói dựa trên những hiện tượng này mà vượt ra ngoài giới hạn bất cứ bóng dáng nghi ngờ nào, đã được chứng minh trong ba mươi năm qua, hay ba mươi lăm năm qua, ngay tại đây ở nhà thờ này; kể từ lúc dưới dòng sông, khi Quảng sáng đó đã đến đây tại Jeffersonville, vào năm 1933, và đã phán ra những lời ấy, “Nhuư Giảng Báp-tít đã được sai đến để dọn đường cho lần đến thứ nhất của Đấng Christ, Sứ điệp của người sẽ dọn đường cho lần đến thứ hai.” Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng, và chúng ta thấy điều đó. Đôi khi chúng ta tự hỏi vì sao nó chưa lan tràn khắp địa cầu; có lẽ lúc nào đó chúng ta sẽ có cơ hội để giải thích điều đó, nếu Chúa muốn.

¹⁸ Bây giờ tôi muốn anh em giở trong—trong Kinh Thánh của mình, như chúng ta luôn luôn tin rằng Lời phải đến trước tiên, về việc đọc Lời. Tôi luôn luôn đọc điều Đó, bởi vì Nó...Những lời tôi là lời của con người, nó sẽ sai trật; nhưng Lời Đức Chúa Trời không bao giờ có thể sai.

¹⁹ Vậy thì chúng ta sẽ—đọc từ lời Kinh Thánh, một phân đoạn. Và chúng tôi muốn anh em giở ra, trước tiên, đến ba chỗ trong Kinh Thánh, mà tôi đã chọn để đọc. Một là trong Khải huyền, chương 1, câu 17 và 18; đây là chỗ Ngài xuất hiện với “tóc trắng Ngài như lông chiên; và chân của Ngài giống như đồng.” Rồi tôi cũng muốn anh em giở, trong Kinh Thánh của mình, Rô-ma 8:11. Tôi đã chọn, sáng nay, ba chỗ để đọc, từ Kinh Thánh, cho Sứ điệp của tôi hôm nay, rằng Chúa đã đặt trên lòng tôi về sự sống lại. Và rồi tôi cũng muốn, anh em giở ra, Mác 16:1 và 2. Tại đó tôi sẽ rút ra bối cảnh của—của mình.

²⁰ Bây giờ trong Khải huyền 1:18, chúng ta đọc những Lời này, 17 và 18.

Khi thấy Ngài, tôi ngã xuống chân Ngài như chết. Và Ngài đặt tay hữu lên trên tôi, mà phán với tôi rằng: Đừng sợ chi, vì Ta là Đấng Trước hết, và là Đấng Sau cùng:

Ta là Đấng Sống, Ta đã chết, kìa nay Ta sống đời đời, A-men; cầm các chìa khóa của sự chết và âm phủ.

- 21 Và trong Rô-ma chương 8 câu 11, chúng ta đọc câu này.

Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.

- 22 Và bây giờ trong Mác chương 16, chương nói về sự sống lại, chương 16, câu 1 và 2.

Và khi ngày Sa-bát qua rồi, Ma-ri Ma-đơ-len, mẹ...và Ma-ri mẹ Gia-cơ, cùng Sa-lô-mê, mang thuốc thơm, đứng đi xức xác Ngài.

Ngày thứ nhất trong tuần lễ, sáng sớm, họ đến nơi mộ lúc mặt trời mọc.

- 23 Bây giờ, đề tài của tôi sáng nay, tôi muốn lấy đề tài: *Lúc Mặt Trời Mộc*. Và dành cho chủ đề, tôi muốn dùng, “Quyền năng làm cho sống lại.”

- 24 Vậy thì, anh em biết, có lẽ anh em đã được nghe trên ra-di-ô và những mục sư truyền đạo khác giảng. Và Anh Neville cao quý của chúng ta sáng nay có nói về đề tài Phục sinh của anh, về sự sống lại. Và tôi nghĩ có lẽ mình sẽ đi một—một con đường khác một chút, không phải khác biệt, nhưng chỉ thêm một ít nữa, có lẽ trong một góc cạnh khác, dành cho anh em. Những lời Kinh Thánh, mỗi góc cạnh anh em đi với Kinh Thánh, Nó luôn luôn tuyên bố Chúa Jêsus Christ. Anh em không thể nào đi xa khỏi nó, dầu cách nào đi nữa. Nó luôn luôn tuyên bố Ngài.

- 25 Bây giờ, khi thế giới hôm nay trong một—một buổi nhóm kỷ niệm, hay là, ít nhất, ở Hoa Kỳ và phía bên này trái đất, sáng nay, trong các nhà thờ và ở khắp nơi, đang cử hành lễ kỷ niệm về—về chiến thắng vĩ đại nhất mà con người từng có.

26 Tôi nghĩ, như Đấng Cứu Thế khi Ngài chết, hay là như một đứa bé khi Ngài được sanh ra, Ngài đã không thể ở đây ít nhất là đến trong thế gian. Và khi Ngài chết, chắc chắn Ngài đã đền tội cho chúng ta. Nhưng, tuy nhiên, có nhiều trẻ em tốt đẹp được sinh ra, và có nhiều người đã chịu đau khổ và chết cho cứu cánh chân chính, nhưng không hề có người nào có thể tự sống lại cho đến ngày nay.

27 Vậy thì, đó là tuần lễ vĩ đại nhất trong lịch sử, lễ kỷ niệm vĩ đại nhất của mọi thời, lễ Phục sinh này mà Ngài chứng minh những gì Ngài đã nói. Con người có thể nói các thứ chuyện, tuy nhiên nó không hoàn toàn có thể được tin, thông suốt, cho đến lúc nó được chứng minh là Sự thật. Và như Đức Chúa Trời, Đấng đã phán, “Hãy xem xét mọi việc; điều chi lành thì giữ lấy,” Ngài sẽ không bảo anh chị em làm điều gì đó mà chính Ngài không muốn làm. Vì vậy Ngài đã chứng minh Đấng đã chết cho tội lỗi của chúng ta này là ai.

28 Và, vậy thì, nó không chỉ là một ngày lễ kỷ niệm, của tất cả những bông hoa Phục sinh lớn này, và những mũ Phục sinh, những chú thỏ hồng, vân vân, mà chúng ta đã có, và lễ kỷ niệm thánh; điều đó thì được lắm, nhưng đây không phải là điều thực sự theo cách đó.

29 Như người ta ngày hôm nay đang cố gắng nói, “Chúng ta nên rửa chân mỗi năm một lần, vào—vào thứ Năm, và thứ Sáu chúng ta nên dự tiệc thánh,” cùng tất cả giáo lý khác về...Họ tranh luận về có nên là ngày *này* hay ngày *kia*, hoặc nên là ngày Sa-bát hay ngày đầu tuần lễ; hay là...Tất cả những điều này chỉ là truyền thống. Ích lợi gì cho anh chị em làm thế, hoặc là anh chị em có lẽ Chay hay không lẽ Chay, nếu không có Sự Sống trong anh chị em? Đó chỉ là một sự kỷ niệm. Mà, không có gì chống lại nó, nhưng người ta chắc chắn đã thực hiện những truyền thống của họ, mà đã bỏ qua điều chính yếu.

30 Sa-tan không quan tâm anh chị em tin kính như thế nào, hay là Giáo lý của anh chị em đúng thế nào. Nếu anh chị em bỏ qua Sự Sống đó, anh em sẽ không lớn lên, dù thế nào đi nữa. Cho dù tin kính, tốt đẹp thế nào, hay là anh chị em đã thuộc về bao

nhiều giáo hội và sẽ thuộc về đi nữa, chẳng có gì quan trọng trừ phi anh chị em được sanh lại.

31 Do đó, nếu Đức Chúa Trời đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết, có phải Ngài chỉ khiến Chúa sống lại để làm lễ kỷ niệm không? Và buổi sáng phục sinh này có phải chỉ là một—một ngày trong năm, hay ngày nào đó mà chúng ta kỷ niệm điều này không? Hay là, chúng ta là những người được hưởng sự sống lại của Ngài không? Nó có ý nghĩa gì với tôi? Nó có ý nghĩa gì với anh chị em? Vậy thì chúng ta tin, bởi đức tin, rằng Ngài đã sống lại từ trong kẻ chết, nhưng điều đó có gì liên quan với tôi? Điều đó đã xảy ra cách đây hai ngàn năm.

Bây giờ để thấy được chủ đề này!

32 Như tôi mệt, cánh tay tôi bị đau, do những mũi chích của y tá. Vì, tôi sắp ra nước ngoài lúc này, như anh chị em biết, trong vài ngày nữa, và tôi phải tiêm những mũi thuốc này, con trai tôi và tôi. Và với bệnh tiêu chảy, sốt vàng da, cùng mọi thứ, tôi khá mỗi mệt, làm tôi bị đau. Mà, Sê-sa yêu cầu phải có những mũi chích này trước khi đi vào những quốc gia khác. Và Ngài đã phán, “Hãy trả cho Sê-sa vật chi của Sê-sa, nhưng thế thì hãy trả cho Đức Chúa Trời vật chi của Đức Chúa Trời.”

33 Và khi tôi đang ngồi tại đó, tự hỏi tôi sẽ giảng gì cho hội chúng đang chờ đợi này sáng nay; mà tôi rất biết ơn, và những người nam người nữ phó sự sống họ cho những gì anh em nói. “Tôi nên làm điều đó như thế nào? Tôi nên lấy đề tài gì cho bài giảng?”

34 Rồi trong lúc tôi đang ngồi tại đó, hầu như buồn ngủ, cánh cửa của tôi kêu kọt kẹt, phía trước căn nhà. Không có ai ở tại đó ngoài chính tôi, theo như tôi biết. Tôi lắng nghe. Tôi đã không hiểu điều đó thật đúng. Sau một lúc, cánh cửa phòng, nơi tôi làm thành phòng nghiên cứu của mình, kêu kọt kẹt, và ai đó đập cửa. Và tôi—tôi đi đến cửa và mở cửa, và, trước sự ngạc nhiên của tôi, một—một cô bé mắt xanh, tóc vàng, bé nhỏ, đáng yêu đứng tại đó, trông giống như một bông hoa Phục sinh bé nhỏ; mà đang ngồi tại đây nhìn tôi bây giờ.

35 Cô bé đưa cho tôi một tấm thiệp. Và đó là... Dĩ nhiên, tôi đoán khi tôi về đến nhà sẽ có những tấm thiệp Phục sinh, và đại loại

như vậy; nhưng đó là tấm thiệp duy nhất, khi rời nhà, mà tôi đã nhận được. Và cô bé nói, “Anh Branham, thiệp này của bố và em.” Cô bé muốn chắc chắn rằng “em” có trong đó. Người cha bị đau khớp của cô, ngồi trong xe lăn, đã gửi thiệp này. Khi tôi nhận nó và cảm ơn cô bé đáng yêu, khi cô quay người bước đi khỏi cửa, tôi mở tấm thiệp.

³⁶ Và trong thể thức của tấm thiệp này tôi đã rút ra chủ đề bài giảng của mình. Vì, trên tấm thiệp là Thánh Mác 16:1 và 2, bình minh, lúc mặt trời đang mọc. Rồi tôi suy nghĩ về điều đó, và rồi chủ đề về “sự làm cho sống lại,” về Chúa Jêsus Christ được sống lại từ kẻ chết, tôi đã rút ra đề tài của mình.

³⁷ Bây giờ, mặt trời, vào lúc mặt trời mọc này. Ồ, đã có lần thế giới đang nằm trong bóng tối âm u. Nó không có hình thù, và trống không. Tất cả bị nước bao phủ, và nằm ở đó trong không khí đen tối, ảm đạm, buồn thảm. Và Thần của Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước đó, và phán, “Phải có sự sáng.” Chúa có lý do để làm điều đó, bởi vì bên dưới nước có những hạt giống mà Ngài đã trồng, và nó phải có ánh sáng mặt trời để làm cho nó sống.

³⁸ Và Ánh sáng đầu tiên được ban cho trên đất là Lời được phán của Đức Chúa Trời. Ánh sáng đầu tiên đã từng tác động lên đất là Lời được phán của Chúa. Ngài phán, “Phải có sự sáng,” thì có sự sáng. Điều đó biến bóng tối thành sự sáng, để mang đến sự sáng tạo vui vẻ và sự sống trên đất. Sau đó, Thần của Chúa, khi Nó vận hành với tình yêu thương và sự cảm thông, vào ngày vĩ đại đó, ngày đầu tiên của bình minh sự sáng tạo trên trái đất; mặt trời mọc và quét các tia sáng qua, những tia sáng của nó, làm khô nước từ trái đất, và tạo nên khí quyển bên trên. Và, vì lần đầu tiên của nó, nó đã đem lại niềm vui và sự sống cho trái đất, bởi một hạt giống. Đó là một giờ phút vĩ đại.

³⁹ Nhưng, ồ, không có gì cả, mặt trời mọc đó, giống như mặt trời mọc vào buổi sáng Phục sinh ấy. Lần này, với mặt trời nhảy vào bầu trời, nó sanh ra một buổi bình minh tuyệt vời hơn bao giờ hết; vì nó đem đến tin tức vĩ đại hơn với lúc mặt trời mọc này, hơn là lúc mặt trời mọc lúc khởi đầu. Lúc mặt trời mọc này

mang lại một tin tức, rằng, “Ngài đã sống lại! Ngài đã sống lại từ kẻ chết, như Ngài đã hứa. Ngài đã sống lại từ kẻ chết.”

40 Lần đầu tiên mặt trời mọc, trong Sáng thế ký, nó đã mang lại một sứ điệp sẽ có sự sống trên đất, sự sống sẽ chết này.

41 Nhưng lần này, khi mặt trời mọc, có một—một mặt trời mọc song đôi; mặt trời mọc khác nữa, Con [“Son” nghĩa là “Con” và đồng âm với “sun” nghĩa là “mặt trời”—ND.], sống lại. Đó là... không chỉ là mặt-trời mọc, đó là C-o-n đã sống lại để mang Sự sống Đời đời đến cho tất cả Dòng dõi lời hứa của Đức Chúa Trời mà bởi sự biết trước Ngài đã thấy đặt trên đất.

42 Không còn có thể đời—đời sống thực vật sống trở lại tại đó lúc ban đầu nữa mà không có mặt-trời mang chúng đến với sự sống; không hơn gì thế, ngày hôm nay, khi các con trai Đức Chúa Trời ở trên đất, phải cần đến Sự Sáng của C-o-n để mang họ đến với Sự sống Đời đời. Những người được lựa chọn của Ngài mà Ngài đã biết trước khi sáng thế. Ngài đã chọn họ trong chính Ngài trước khi sáng thế.

43 Và rồi, vào buổi sáng Phục sinh, nơi nào đó trong cát bụi này thân thể chúng ta đang nằm vào lúc đó, vì chúng ta là bụi đất. Và trên Trời, có một quyển Sách ghi nhớ, và các thuộc tính của Ngài đã có ở trong Ngài, biết rằng bởi vì Con này của Đức Chúa Trời đã sống lại, Nó cũng sẽ làm cho sống lại Sự Sống với mỗi người con được định trước cho thì giờ vĩ đại này. Ngài biết nó sẽ xảy ra. Và thật là một mặt trời mọc đầy vinh quang hơn là lúc ban đầu, vào lúc bình minh lộ ra đầu tiên.

Bây giờ, về việc lộ ra vĩ đại này của Ấn Phục sinh!

44 Vậy thì, ngày hôm nay chúng ta có một ấn Phục sinh, ngừa lao. Người ta gửi thông điệp, cho nhau, và ủng hộ quỹ lớn này hay vận động, cho những bác sĩ và ngành y tế để làm việc dựa trên điều gì đó, làm giảm bớt hay giúp cho người bị lao. Chúng là dấu ấn, những gì chúng ta gọi là ấn Phục sinh, khi chúng ta gửi thông điệp cho nhau. Nhưng khi chúng ta nhận thông điệp, ấn đó được mở ra, bởi vì ấn có chứa thông điệp ở bên trong.

45 Còn bây giờ, Ấn Phục sinh thật, về lúc mặt trời mọc này, đã được mở ra; và bí mật của Sự Sống sau sự chết, được khai thị.

Trước lúc đó, chúng ta không biết. Thế giới quờ quạng trong bóng đêm, quờ quạng chung quanh, sự nghi ngờ của con người. Các học thuyết giữa lòng người, truyền thống được thiết lập. Con người tôn thờ các thần tượng. Họ thờ mặt trời. Họ thờ tất cả các loại thần. Và tất cả các loại người có những tuyên bố, tất cả họ đều đi vào nấm mồ, và họ ở lại trong mồ mả.

⁴⁶ Nhưng Ấn thật đã được mở ra, và Đấng mà đã từng sống như chúng ta, đã chết như chúng ta sẽ chết, đã được sống lại từ kẻ chết. Thật là một buổi sáng tuyệt vời! Chưa hề có một buổi sáng nào như vậy, trong tất cả lịch sử thế giới. Bí mật được tỏ ra rằng Ngài là cả sự sống lại và Sự Sống.

⁴⁷ Và Ngài phán, khi Ngài hiện ra vào buổi sáng hôm ấy, “Vì Ta sống, các người cũng sống.” Không chỉ Ngài là người thụ hưởng về sự sống lại, nhưng mà tất cả Dòng dõi đó đang an nghỉ trong sự lời hứa tuyệt vời của Đức Chúa Trời cũng là kẻ thụ hưởng sự sống lại đó để đến với Sự Sống. Bởi vì, Ngài phán, “Vì Ta sống, các người cũng sẽ sống.” Đó là sự mở ra của Ấn. Vì Ngài đã được sống lại, vậy mỗi người trong Đấng Christ cũng sẽ sống lại với Ngài.

⁴⁸ Vào lúc mặt trời mọc vinh quang này, Đức Chúa Trời đã chứng minh, hay chứng thực, Lời Ngài. Tất cả những sự mờ tối và nghi ngờ mà đã hành động trong tâm trí con người được lấy đi, vì đây là Ngài Đấng đã từng sống, ăn, uống, và thông công với nhân loại, đã phán, “Ta có quyền phò sự sống Ta; Ta có quyền làm cho nó sống lại.” Và bây giờ không chỉ Ngài đã tuyên bố, nhưng Ngài đã chứng minh đó là Lẽ thật. Ồ, đó thật là sự vinh quang biết bao!

⁴⁹ Tôi tin chắc rằng sáng nay thậm chí chúng ta, là những người tin, không thể hiểu đó là một điều thật vĩ đại thế nào. Bởi vì Ngài đã từ kẻ chết sống lại, chúng ta cũng sống lại từ kẻ chết, vì chúng ta đã ở trong Ngài.

⁵⁰ Bây giờ chú ý. Khi sự mờ tối bao phủ trái đất, và các hạt giống không thể sống mà không có mặt-trời mọc lên, và sự mờ tối bao phủ trái đất. Và bây giờ C-o-n đã sống lại, và tất cả sự mờ tối bị xua tan bởi Sự Sáng này, khi Nó trải qua các nước, đến với dân sự, rằng, “Ngài không ở đây đâu, nhưng Ngài đã sống lại rồi!” Thật là một—thật là một lời tuyên bố tuyệt vời! Ngài đã chứng

minh Lời Ngài. Ngài đã chứng minh Nó, là có thật, vì giờ đây Ngài đã chinh phục sự chết, âm phủ, và mồ mả.

⁵¹ Bộ ba của ma quỷ: sự chết, âm phủ, và mồ mả; vì Sa-tan là tác giả của sự chết, nó là kẻ sở hữu âm phủ, và mồ mả nữa. Đó là bộ ba của Sa-tan, đã gây ra bởi một điều, đó là sự chết. Sự chết, anh em đi tới mồ mả; và là tội nhân, anh em đi xuống địa ngục. Tất cả chính một điều, bộ ba của Sa-tan, đó là sự chết. Điều đó đã giam cầm loài người trong tất cả những năm này.

⁵² Nhưng bây giờ nhóm ba thật của Đức Chúa Trời, là Đấng được bày tỏ trong Đấng Christ, Đấng là Sự Sống, đã bẻ gãy các Ấn và đắc thắng kẻ thù, và đã sống lại, một Đức Chúa Trời hằng sống và có thật. “Ta là Đấng đã chết, kìa nay Ta sống đời đời, và cầm các chìa khoá của sự chết và âm phủ.” Đức Chúa Trời, trong một Đấng, đã làm Người, và ngự giữa chúng ta, đã đắc thắng mọi kẻ thù. Và đã chứng minh rằng bộ ba của Sa-tan đã bị chinh phục, và rằng nhóm ba của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ, vì chỉ có một mình Đức Chúa Trời có quyền năng mang lại Sự Sống. Ngài là Em-ma-nu-ên đó. Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt.

⁵³ Không ngạc nhiên khi Ngài có thể tuyên bố ở đó, Ma-thi-ơ chương 27, “Mọi quyền phép trên Trời và dưới đất đã được giao vào tay Ta. Ta sai các người làm chứng nhân của Ta, cho cả thế giới.” Ngài đã đắc thắng cả sự chết, âm phủ, và mồ mả. Ngài không chỉ đã thực hiện điều đó thôi; mà còn bước ra, chiến thắng khải hoàn, với tất cả quyền phép trên Trời và dưới đất. Tất cả điều mà đã có ở trong Cha, tất cả điều mà đã ở trong Đức Thánh Linh, và tất cả điều mà đã từng có, đã ở trong Ngài. “Mọi quyền phép trên Trời và dưới đất đã được giao cho Ta.” Mọi điều khác đều không có quyền lực. Ngài đã chinh phục nó.

⁵⁴ Tuyệt! Và rồi, không chỉ thế thôi, Ngài đã ban Lời đến với các môn đồ của Ngài, những người tin của Ngài. “Đừng sợ, vì Ta là Đấng đã chết, và nay sống lại đời đời. Và Ta có các chìa khóa của sự chết và âm phủ; Ta đã chinh phục nó rồi. Đừng sợ nữa, vì mỗi Hạt giống được truyền định, được định trước của Chúa sẽ đến với Sự Sống khi Sự Sáng đó lan ra khắp đất, về Tin lành vinh hiển. Trong mỗi thời đại, Nó sẽ sản sinh vụ mùa mà Đức Chúa Trời đã truyền định cho Nó.” Ngài đã sống lại từ kẻ chết.

55 Ô, đó thật là điều tuyệt vời, “Ta sống, hay làm sống lại.” Từ ngữ đó có nghĩa là, từ *làm cho sống lại*, tiếng Hy-lạp có nghĩa đó là điều gì mà được “làm cho sống sau sự chết.”

56 Như—hạt giống đi vào đất, nó phải chết, từng chút của hạt giống. Nó phải thối rữa, từng chút của hạt giống. Và mỗi chút của sự sống, mà đã ở trong hạt giống, phải sanh ra lại.

57 Ngài đã “sống lại.” Không chỉ thế thôi. “Và sẽ ban cùng Sự Sống đã làm cho Ta sống lại, Quyền phép đã mang Ta ra khỏi mồ mả, Ta sẽ ban Nó đến trên các người, làm cho các người sống lại, hầu cho Ta ở đâu thì các người cũng sẽ ở đó.”

58 Trong Lu-ca, chương 24, câu 49. Ngài phán, “Này, Ta đây sẽ ban cho các người điều Cha đã hứa; nhưng các người hãy nán lại, hay là các người hãy đợi, trong thành Giê-ru-sa-lem, cho đến khi được mặc lấy Quyền phép từ trên Cao.” Tổ cho thấy rằng không chỉ Ngài đã rút ra tất cả những phúc lợi từ đó, mà Ngài còn chia sẻ những phúc lợi đó nữa.

59 Ngài đến để cứu chuộc, hay để mang đến Sự sống, cho Dòng dõi được định trước mà Đức Chúa Trời đã thấy trước khi sáng thế và ghi tên của họ trong Sách Sự Sống. Và ở đây họ đang ở trên đất, không có hy vọng; Ngài đến không chỉ là một nguồn Phước, mà còn chia sẻ Phước hạnh đó với mỗi Hạt giống được định trước. Vậy thì, nếu Hạt giống không ở trong đất, nó không thể sống được. Nó phải ở trên đất, và cũng nảy mầm. Cho dù Nó có bị giữ trong bóng tối bao lâu đi nữa, Nó sẽ sanh ra khi C-ô-n chiếu sáng trên Nó. Chú ý lúc này, Ngài đến để chia sẻ Nó với chúng ta.

60 Không lạ gì Phúc Âm là tin tức tốt lành. Chính từ *Phúc Âm* có nghĩa là “tin tức tốt lành.” Tin tức tốt lành, gì? Nếu một người chết vì cơ chúng ta, đó là tin tức tốt lành. Nhưng Đấng Christ đã sanh ra, đó là tin tức tốt lành. Chưa hề có một tin tức, chưa hề có tin tức giống như tin này, rằng, Ngài là Đấng đã hứa khẳng định cho lời hứa, rằng, “Ngài sống đời đời, có chìa khóa của cả sự chết và âm phủ, trong tay Ngài.” Tất cả sự mờ tối bị giữ sạch. Không còn thấy sự mờ tối nào nữa, vì Con đã sống lại từ phần mộ. Đã không còn, “Ồ, Ngài sẽ đến, hay Ngài có thể đến.” Ngài đã đến rồi, Phúc Âm, tin tức tốt lành!

⁶¹ Chú ý, chính Sứ điệp của Phúc Âm, tự Nó, chứng minh với con người rằng Ngài đã sống lại. “Hãy đi nói với các môn đồ của Ta rằng Ta sống lại từ kẻ chết, và Ta sẽ gặp họ, để khẳng định điều này với họ.” Ôi Chúa, thật trong những ngày sau rốt này sẽ lại có Sự Sáng khắp đất! “Và Ta sẽ chứng minh cho các môn đồ của Ta! Hãy đi nói cho họ biết rằng Ta không chết, và Ta không phải là một truyền thống, nhưng Ta là Đấng Christ hằng sống. Ta sẽ gặp họ. Hãy đem Sứ điệp này đến cho các môn đồ của Ta, rằng Ta đã sống lại từ kẻ chết,” Phúc Âm, tin tốt lành.

Anh em nói, “Có đúng vậy không?”

⁶² Hê-bơ-rơ 13:8 nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Chúng ta, những người được thụ hưởng của Ngài, phải chứng minh Sự Sống của Ngài ở trong chúng ta bây giờ, những người được hưởng Sự Sống này. Sự Sống, chưa bao giờ có một đời sống giống như thế; Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Và Ngài đã chết, và điều đó không cho nó vào; nhưng khi Ngài sống lại từ kẻ chết, vào buổi sáng Phục sinh, thì chúng ta, là những đầy tớ Ngài, được Ngài ủy thác đi khắp thế gian và mang tin tức tốt lành này đến cho mọi người, rằng Ngài đang sống. Và bằng cách nào chúng ta có thể làm điều đó chỉ bởi Lời? Vì có lời chép rằng, “Phúc Âm đến không chỉ bởi Lời, nhưng qua quyền năng và sự tỏ bày của Thánh Linh, để chứng minh rằng Ngài sống.”

⁶³ Vậy thì, nếu có một tin lành khác, như Phao-lô đã nói với một trong các nhóm, “Tôi rất ngạc nhiên rằng anh em đã quay sang một phúc âm khác.” Mà không có phúc âm khác, ngoài phúc âm giả ngụy, với sự hư cấu thuộc về hệ phái, quay bỏ tin lành đó.

⁶⁴ “Và vì Ta sống, thì các người cũng sống. Và Ta sống trong các người, và các việc mà Ta làm,” Giăng 14:12, “các việc mà Ta làm sẽ chứng minh chính Ta ở trong các người.” Thật là một Sứ điệp tuyệt vời! Thảo nào, chúng ta đã có một thế giới tối tăm của thần học, nhưng lúc chiều tối Sự sáng sẽ lại đến. Sẽ có một sự sống lại vào lúc chiều tối. Nó sẽ là Ánh sáng vào lúc chiều tối.

⁶⁵ Bây giờ, phần trọng yếu của Sứ điệp đã được gửi đi, rằng, “Ngài đã từ kẻ chết sống lại,” chúng ta là những người thụ hưởng của Ngài, chúng ta là người mà chia sẻ sự sống lại với Ngài, đã

rút ra những phúc lợi từ điều này, bằng cách chứng minh cho thế giới rằng Ngài sống. Chúng ta không thể chỉ làm điều đó bởi lời. Chúng ta không thể làm điều đó bởi truyền thống nào đó của con người. Chúng ta chỉ phản ánh một cách chính xác những gì chúng ta đang nhắm tới.

66 Tôi e ngại rằng ngày hôm nay quá nhiều người trong chúng ta không đưa người ta đến với Đấng Christ. Chúng ta đang đưa họ đến với một giáo hội, đến với một học thuyết. Nhưng chúng ta phải đem họ đến với Đấng Christ. Ngài là Đấng duy nhất, và Đấng duy nhất có Sự Sống. “Ai có Con thì có Sự Sống.”

67 Và nếu cuộc đời một người mà bị chết được dự định trong anh em, anh em sẽ sống một cuộc đời giống như người ấy đã sống.

68 Nếu máu của một người là loại nào đó, và anh em lấy máu từ một người rồi thay máu của một người vào một người khác, người ấy sẽ hoàn toàn mang loại máu đó.

69 Và giá như tâm linh anh em ở trong anh em được cho là chết, và anh em được xức dầu bằng Sự Sống đã có trong Đấng Christ, thì ở trên anh em! Rô-ma 8:11 nói, “Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết, ở trong anh em, thì Nó cũng sẽ khiến thân thể hay chết của anh em lại sống,” cũng chính Sự Sống đó, cùng quyền năng đó, cùng những ân hưởng đó, mà Ngài đã có ở đây trên trái đất, từ Đức Chúa Trời. Ngài đã cứu chuộc anh em, một Dòng dõi đã được Chúa biết trước, tên của dòng dõi ấy đã được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế.

70 Và Ánh sáng Phúc âm đó của sự sống lại, sự khẳng định về Lời! Làm sao chúng ta biết Ngài là Đấng Christ? Bởi vì Ngài đã chứng minh những gì Ngài đã nói về. Làm thế nào tôi sẽ biết Sự điệp của thời đại? Chúa chứng minh những gì Ngài đã hứa, và Ngài nói về điều đó. Đó là sự xác minh, mà chúng ta là những người được thụ hưởng với Ngài trong sự sống lại. Ngài chứng minh những gì Ngài đã nói về.

71 Những gì Ngài đã hứa thực hiện trong Đấng Christ, Ngài đã chứng minh điều đó ở sự sống lại. Những gì Ngài đã hứa thực

hiện vào thời Môi-se, Ngài đã chứng minh nó. Những gì Ngài đã hứa trong thời Hê-nóc, Ngài đã chứng minh. Trong mọi thời đại của các sứ đồ, Ngài đã chứng minh nó.

⁷² Giờ đây trong thời đại này, Ngài chứng minh những gì Ngài đã phán, vì chúng là một phần của Dòng dõi đó được đại diện trong Sách Sự Sống mà Ngài đã đến để chuộc lại cho Đức Chúa Trời. Ồ, thật là một Sứ điệp tuyệt diệu!

⁷³ Vào buổi sáng Phục sinh, không chỉ Ngài đã sống lại, nhưng những người được thụ hưởng của Ngài cũng sống lại với Ngài. Ngài...Họ đã ở trong Đấng Christ lúc Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá. Họ đã ở trong Ngài vào lúc Ngài sống lại. Chúng ta là những người thụ hưởng của Ngài, được làm sống lại sau khi chết trong sự tối tăm.

⁷⁴ Trong thế giới vô tín tối tăm, nơi mà các giáo hội và các hệ phái, vân vân, đã kéo chúng ta ra. Và có điều gì đó trong chúng ta kêu gọi, “Ồ, chúng tôi muốn có Chúa! Chúng tôi đang đói khát Chúa.” Chúng ta đã gia nhập giáo hội Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, Trưởng Lão, bất cứ cái gì đi nữa, mà vẫn có điều gì đó sai trật, cho đến bây giờ chúng ta không thể tìm thấy Nó được. Và rồi đột nhiên, trong lúc chúng ta quờ quạng trong bóng đêm, sự phục sinh vĩ đại đã đến với chúng ta trong sự tỏ bày Lời đã được hứa của Đức Chúa Trời.

⁷⁵ Giống như, Ngài là sự bày tỏ về Lời được hứa của Đức Chúa Trời. “Ta sẽ không để linh hồn Người trong âm phủ, Ta cũng sẽ không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.” Ngài đã bày tỏ điều Đó, mỗi Lời của Đức Chúa Trời được hứa cho Ngài. Ngài đã chứng minh nó khi Ngài sống lại vào buổi sáng Phục sinh.

⁷⁶ Giờ đây, những ai đã từng quờ quạng trong bóng tối và lang thang quanh quẹo, nếu họ nên rửa chân vào ngày *này*, hay nếu họ sẽ giữ ngày nào đó, một bộ luật lệ nào đó, tất cả những điều đó sẽ đi qua. Vì, đã có sự sống lại vinh hiển mà thách thức mọi điều giả tạo do con người đã từng làm, mọi lý do con người tạo ra.

⁷⁷ Chưa hề có người nào, cho đến lúc ấy, một người mà có thể phó sự sống mình xuống và lấy nó lên lại. Ngài đã thách thức bằng cơ khoa học đó mà họ có, bởi sự sống lại.

⁷⁸ Khi người ta nói, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ không phải hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” rằng, “Quyền phép của Ngài không phải không thay đổi,” rằng, “Phúc âm của Ngài không phải luôn giống vậy,” trong khi Kinh Thánh nói rằng Nó không bao giờ thay đổi! Đức Chúa Trời chống lại mọi hệ phái, mọi tín điều, và Ngài tiến tới với Thánh Linh của Ngài, như Ngài đã hứa, chứng minh nó với chúng ta, rằng Ngài sống.

⁷⁹ Chúng ta được hưởng ơn phục sinh của Ngài, được làm cho sống lại sau khi đã chết trong thế giới, trong tội lỗi và gian ác. “Ngài đã làm sống lại chúng ta cùng với Ngài, sống lại với Ngài, bây giờ ngồi trên các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus.” Ngài mang...

⁸⁰ Thánh Linh của Ngài mang cùng Sự Sống đó của Ngài trở lại trên đất. “Nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà đã khiến Đấng Christ sống lại,” thân thể ấy, thân thể được xúc dầu ấy; nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã xúc dầu cho thân thể ấy theo cách như thế, khi Hạt giống ấy rơi vào trong đất, Ngài chắc hẳn không để Ngài yên nghỉ tại đó. Không. Ngài làm cho sống lại Ngài và khiến Ngài sống lại. “Cùng Thánh Linh đó,” bởi cùng công việc, bởi cùng Quyền phép, bởi cùng những dấu hiệu, “ở trong anh em, Nó cũng sẽ khiến anh em lại sống.”

⁸¹ Tôi muốn đọc một lời Kinh Thánh ngắn ở đây cho anh em. Tôi muốn anh em gở tới lời Kinh Thánh khác mà tôi đã viết xuống đây. Nó có thể giúp cho anh em một chút. Nó được tìm thấy trong Sách Lê-vi ký, chương 23, câu 9 đến câu 11. Hãy lắng nghe kỹ. Trong luật pháp, luật Lê-vi, Đức Chúa Trời phán với Môi-se. Hãy lắng nghe. Tất cả những điều này là những hình bóng bây giờ, và chúng ta sẽ ngừng tại đây trong chốc lát để đi vào trong hình bóng này.

Và CHÚA lại phán cùng Môi-se rằng:

Hãy truyền cho dân Y-sơ-ra-ên, và nói với họ rằng: Khi nào các người...đã vào xứ mà Ta sẽ ban cho các người,

⁸² “Đã vào xứ, vị trí, mà Ta ban cho các người. Vậy người hãy nói với dân Y-sơ-ra-ên, rằng khi nào các người vào nơi này mà Ta đã hứa với các người Ta sẽ nhận các người, khi các người vào

trong xứ này.” Vậy thì nói về mặt xác thịt ở đây, làm hình bóng về thuộc linh.

...và đã gặt mùa màng rồi (các người đã tiếp nhận điều Ta nói rồi), thì các người hãy đem đến cho thầy tế lễ một bó lúa đầu mùa của các người.

Qua ngày sau lễ Sa-bát, thầy tế lễ sẽ dâng bó lúa đưa qua đưa lại trước mặt CHÚA, hầu cho bó lúa đó được nhậm.

⁸³ Nếu có nghi thức thánh nào, nó sẽ cử hành vào ngày sa-bát, là ngày thứ bảy trong tuần lễ, là thứ Bảy. Nhưng anh em để ý, trong lễ kỷ niệm này, đưa qua đưa lại nó vào ngày đầu tiên của tuần lễ không?

⁸⁴ “Bó lúa, mà là hạt giống đầu mùa của các người mà các người đã trồng, khi nó lớn lên và chín, người cắt bó lúa này và đem nó đến thầy tế lễ. Và để cho người lấy nó và đưa qua đưa lại trước Chúa, hầu cho bó lúa người được nhậm, để người được nhậm. Người phải đến cùng với bó lúa mình, và người sẽ dâng đưa qua đưa lại trước Chúa, vào...”

⁸⁵ Không phải là vào ngày sa-bát, ngày thứ bảy; nhưng vào ngày đầu tiên, mà chúng ta gọi là Chúa nhật, C-h-ú-a-n-h-ậ-t.

⁸⁶ Dĩ nhiên, đó là một—một từ La-mã, mà người ta gọi đó là ngày mặt trời dành cho thần mặt trời. Nhưng thật nó bị thay đổi biết bao!

⁸⁷ Nó không còn là mặt-trời nữa. Đó là S-o-n d-a-y, ngày Con, là bông Lúa Mì đó (Người đầu tiên của Đức Chúa Trời đã từ kẻ chết sống lại) được dâng đưa qua đưa lại trên hội chúng, mà chúng ta là Dòng dõi của Ngài; và đó là người đầu tiên của Dòng dõi những kẻ mà đã ngủ, dâng đưa qua đưa lại vào ngày đầu tiên của tuần lễ. Vào Chúa nhật, Ngài đã sống lại. Đã vẫy tay tạm biệt, và thăng thiên lên nơi Cao, trong sự có mặt của dân chúng.

⁸⁸ Chú ý, Đó chính là bông Lúa mì đầu mùa của Đức Chúa Trời đã sống lại từ trong kẻ chết, hạt Lúa mì đầu mùa của Đức Chúa Trời. Bởi quyền năng làm sống lại của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã làm cho sống lại sự sống của Ngài, khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và Ngài là Trái Đầu Mùa của những kẻ ngủ, Trái Đầu Mùa. Ngài là Bó Lúa ấy.

⁸⁹ Đó là lý do tại sao họ phải dâng đưa qua đưa lại bó lúa, vì đó là bó lúa đầu tiên đã đến độ trưởng thành. Và nó được dâng đưa qua đưa lại như một kỷ niệm về sự tạ ơn với Đức Chúa Trời, tin rằng những bó còn lại cũng sẽ đến. Nó là một dấu hiệu.

⁹⁰ Và, ngày nay, vì Ngài là Con đầu lòng của Đức Chúa Trời đã đạt đến độ trưởng thành trọn vẹn, ở trong Đức Chúa Trời, Ngài đã được nhô lên khỏi đất và đưa qua đưa lại trên dân sự. Ồ, thật là một bài học vinh quang! Bởi Quyền năng làm cho sống lại, Đấng Trước hết! Mặc dù, Ngài đã—Ngài đã được làm hình bóng; và nhiều lần, như chúng ta sẽ thấy sau này, rằng Ngài được làm hình bóng. Nhưng đây thật sự là Trái Đầu Mùa của những kẻ ngủ. Ngài được dâng đưa qua đưa lại trên Dòng dõi lời hứa mà đã có lời hứa của Sự Sống.

⁹¹ Ngài được dâng đưa qua đưa lại vào Ngày lễ Ngũ tuần, “khi có một tiếng từ trời giống như gió thổi ào ào mạnh mẽ, đưa qua đưa lại,” và được đưa qua đưa lại trên dân sự, những người ngũ tuần đã ở trên vào ngày lễ Ngũ tuần, chờ đợi Đấng Phước hạnh đến.

⁹² Và chúng ta nhận biết, được dâng đưa qua đưa lại lần nữa, trong ngày sau rốt, theo Lu-ca 17:30, trong ngày Con lần nữa, “trong ngày mà C-o-n người sẽ được bày tỏ,” hay được dâng đưa qua đưa lại lần nữa trên dân sự.

⁹³ Vậy thì, Con người này là Ai? “Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Và nếu tất cả sự dạy dỗ mà chúng ta có, và sự xác nhận về Lời của Đức Chúa Trời; bởi Lời của Đức Chúa Trời, bằng những dấu kỳ, phép lạ, chúng ta thấy ngày nay, điều đó ở trong Sách của—của Lu-ca ở đây, mà như chúng ta vừa trích ra từ, hay là—Lu-ca chương 17 câu 30; và Ma-la-chi 4, và những câu Kinh Thánh khác mà chúng ta quen thuộc, rằng Lời đó lần nữa được đưa qua đưa lại trên dân sự, rằng những truyền thống chết của con người thì chết, còn Con của Đức Chúa Trời thì sống lại với phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh ngay giữa chúng ta, và đang ban cho chúng ta Sự sống.

⁹⁴ Như Đấng Christ là Đấng đầu tiên sống lại, từ tất cả các tiên tri, và vân vân; dù làm hình bóng trong nhiều chỗ, Ngài là Trái Đầu Mùa của những kẻ ngủ. Trong Nàng Dâu, sự đến của Đấng

Christ, ra khỏi giáo hội, sẽ phải là một Bó Lúa được dâng đưa qua đưa lại trong những ngày sau rốt. Ồ, chào ôi!

95 Đưa qua đưa lại bó lúa! Bó lúa là gì? Bó đầu tiên mà đã chín, bó đầu tiên mà đã chứng minh đó là lúa mì, đã chứng minh nó là bó lúa.

96 Ha-lê-lu-gia! Tôi tin chắc anh em hiểu tôi đang nói về điều gì. Bó lúa được dâng đưa qua đưa lại trên dân sự. Và lần đầu tiên sẽ xuất hiện, cho thời đại Nàng Dâu, vì sự phục sinh ra từ chủ nghĩa hệ phái tối tăm, sẽ là một Sứ điệp, mà với sự trưởng thành trọn vẹn của Lời đã quay trở lại Quyền phép trọn vẹn của Nó lần nữa, và được dâng đưa qua đưa lại trên dân sự, bởi cùng những dấu kỳ phép lạ mà Ngài đã thực hiện ngày đó.

97 “Vì Ta sống, các người cũng sống,” Ngài phán với Vợ Ngài. “Vì Ta sống, các người cũng sống.” Thật là một sự phục sinh tuyệt vời mà đã có! Và đây thật là sự phục sinh tuyệt diệu, được làm cho sống lại từ kẻ chết, “được làm cho sống trong Chúa Cứu Thế Jêsus,” bởi Quyền phép làm cho sống của Đức Chúa Trời.

98 Ngài được dâng đưa qua đưa lại cho họ. Lời, mà là Ngài, đã được dâng đưa qua đưa lại cho họ vào Ngày lễ Ngũ tuần, Lời đã được bày tỏ. Vậy thì, như tôi nói, Nó phải được dâng đưa qua đưa lại trở lại vào ngày sau rốt. Bây giờ, chẳng hạn...

99 Anh em nói, “Thôi được, vậy thì, xin đợi một phút, Anh Branham. Tôi biết một nhà thờ mà...” Ồ, tôi cũng vậy. Hiểu không?

100 Nhưng bây giờ, chẳng hạn, điều gì xảy ra nếu—nếu chúng ta quay trở lại Tucson chiều nay, lúc này, và mỗi người chúng ta có một...sẽ đi trong một—một chiếc Cadillac lớn, mới toanh? Và tất cả những chỗ ngồi được làm bằng—bằng da hươu, mềm nhất trong các loại da, mềm và dễ ngồi; và sàn xe được bọc vải nhung; tay lái được tráng kẽm và có đính kim cương trên hết thảy; còn động cơ được kiểm tra một cách máy móc để chính xác là động cơ đúng; và các bánh xe thì...tất cả có các vòng bi và được tra mỡ đầy đủ; và các lốp xe chống gai đâm và nổ lốp; và tất cả đã được kiểm tra một cách khoa học.

¹⁰¹ Chúng đã được đẩy ra khỏi dây chuyền lắp ráp, cả hai, và cả hai đều được đổ đầy xăng. Xăng có sức mạnh đẩy xe chạy, xăng, vì trong đó có chất ốc-tan. Nhưng bây giờ khi anh em sắp khởi động chúng, dù cả hai trông giống nhau, nhưng một trong hai chiếc không có tia lửa nào, sức mạnh đốt lửa nào.

¹⁰² “Ồ,” anh em nói, “năng lượng nằm trong xăng, Anh Branham à.” Nhưng tôi không quan tâm có bao nhiêu năng lượng trong xăng; trừ phi có một tia lửa tại đó để bày tỏ năng lượng đó, trừ phi có một năng lượng tại đó để khẳng định đó là xăng, còn không nó chỉ như là nước. Cho đến lúc...

¹⁰³ Cho dù các nhà thần học có tuyên bố như thế nào, anh em có sắp đặt hội thánh của mình tốt đến đâu, anh em có học vấn nhiều thế nào, giống Kinh Thánh nhiều đến đâu đi nữa; cho đến lúc mà Bó Lúa dâng đưa qua đưa lại đó, cho đến lúc Đức Thánh Linh đến trên người ấy để làm sống động Lời đó! Xăng tượng trưng cho Lời. Nó là Lẽ thật; nhưng, không có Thánh Linh, Nó sẽ không vận hành.

¹⁰⁴ Chúng ta đã nhấn mạnh quá nhiều về Cơ học mà không có gì đối với Động lực học. Nó cần đến Sức mạnh động lực của Chúa, Quyền năng phục sinh của Chúa Jêsus Christ trên Hội Thánh, để tỏ bày và làm ứng nghiệm rằng *Đây* là xăng. Nó có lẽ ở trong một thùng xăng; nó có thể vẫn còn là nước, đấy. Nhưng bằng chứng duy nhất của nó, là, đặt Sự Sống này vào trên nó, và Nó sẽ chứng minh nó là xăng hay không.

¹⁰⁵ Và khi anh em cố gắng đặt Đức Thánh Linh vào một hệ phái, anh em chỉ đang cố...Anh em có thể có được một tiếng văng của nước; anh em sẽ làm hư động cơ của mình, bằng cách để cho nó đầy chất các-bon.

¹⁰⁶ Nhưng, ồ, tôi rất vui là có một Năng lượng chục ngàn ốc-tan, Lời của Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh để thắp sáng Nó lên, và làm sống lại Quyền năng của Chúa vào trong đời sống một người nam, hay đời sống một người nữ, hay trong một hội thánh. Điều đó đẩy chiếc Cadillac ấy xuống đường bên kia, dưới Quyền năng động lực của Đức Thánh Linh mà đã trở lại và được dâng đưa qua đưa lại trên dân sự vào Ngày lễ Ngũ tuần, làm cho Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

107 Đã có Bó Lúa đầu tiên đến từ tất cả các tiên tri, mà là Con của Đức Chúa Trời, Vua của tất cả các tiên tri.

108 Đã có những nhà thờ, những giáo hội, những cô dâu, những cô dâu, những giáo hội, những cô dâu, những cô dâu.

109 Nhưng phải có một Đấng phải đến! Ha-lê-lu-gia! Phải có một Nàng Dâu thật đến! Phải có một Đấng đến mà không chỉ có Bộ Máy, nhưng còn có Nguồn Điện của Lời, làm cho Hội thánh sống động, hành động trong Quyền năng phục sinh của Ngài. Cho đến lúc chúng ta đến được chỗ đó, cho đến lúc chúng ta tìm thấy nơi đó, đánh bóng trục bánh xe thì có gì tốt đẹp? Lột da mặt hay một công việc mua bán đồ thờ thánh thì có đem lại điều gì tốt đẹp, khi mà không có Điện trong đó? Cho dầu Bộ Máy có chứng minh là đúng đến mực nào, phải có Điện để làm cho Nó hoạt động.

110 Đó là những gì Ngài đã chứng minh! Ha-lê-lu-gia! Đó là những gì lễ Phục sinh đã chứng minh. Ngài không chỉ là Lời, nhưng Ngài là chính Đức Chúa Trời, Nguồn Điện, trong Lời. Điều đó đã làm thân thể của Chúa Jêsus Christ (lạnh, cứng đờ, đã chết trong phần mộ) vùng dậy trong Sự sống và sống lại, và lăn hòn đá đi. “Ta là Đấng đã chết,” chết đến nỗi mặt trời nói Ngài đã chết, mặt trăng nói Ngài đã chết, các ngôi sao nói Ngài đã chết. Cả thiên nhiên nói Ngài đã chết. Và bây giờ toàn thế giới phải công nhận rằng Ngài đã sống lại. Ngài không chỉ là Bộ Máy, Lời Chúa, Ngài là Nguồn Điện để chứng minh Nó.

111 Và như Ngài, là Chú Rể, Cô Dâu phải xuất hiện, vì Nó là một phần của Ngài. Và Nó có thể chỉ là sự tỏ bày của sự ứng nghiệm về tất cả những khả thi bất cứ điều gì khác nói về Cô Dâu; Nó có thể chỉ bày tỏ. Nếu Nó làm điều gì khác với Chàng Rể, thì nó không phải là Nàng Dâu. Bởi vì, Nàng là thịt của thịt Ngài, xương của xương Ngài; Sự sống của Sự sống Ngài, Quyền phép của Quyền phép Ngài! Nàng là Chàng! Như người nam và người nữ là một, và người nữ được lấy ra từ hông của chàng; Nàng phải mang một Linh, Linh người nữ, từ Ngài. Thịt từ hông Ngài, làm nên cả Bộ máy và Động lực, Vợ. Thân Linh của Ngài và thịt của Ngài, và đặt cùng nhau, và tạo nên Cơ khí và Động lực. Cho đến lúc hội thánh hay dân sự...

112 Tất cả những chú thỏ Phục sinh này, và những buổi lễ, những nhà thờ lớn, và sự trang trí lộng lẫy, sẽ không còn và qua đi.

113 Cho đến chừng nào mà Hội thánh trở thành cả Bộ Máy và Nguồn Điện; và Thần của Đức Chúa Trời, mà đã vận hành Ngài, để làm những điều mà Ngài đã làm! Nếu Ngài tác động lên mười sáu xi-lanh, thì Nàng Dâu cũng sẽ vậy. A-men! Vì Ngài đã phán, trong Giăng 14:12, “Kể nào tin Ta, thì các công việc Ta làm, người đó cũng sẽ làm. Ta sẽ cho người sạc Nguồn Điện của Ta, trong Bộ máy của người, hầu cho thế gian sẽ không thể nào chống lại nó; và Ta sẽ khiến người sống lại nơi ngày sau rốt.” Đó là Sứ điệp Phục sinh, Điện và Bộ máy, với nhau! Máy móc mà không có Điện, không ích lợi gì; Điện mà không có Máy, cũng vậy.

114 Anh em có thể la hét, và nhảy lên xuống, làm tất cả những điều anh em muốn, mà chối bỏ Lời này, điều đó sẽ không ích lợi gì. Anh em cứ quay tay quanh—quanh pít-tông của...Có tia lửa tại đó để làm phát lửa, nhưng không có xăng để làm nó phát lửa.

115 Nó sẽ chỉ làm việc khi đến cùng nhau. A-men! Vậy, một xe cứ đứng yên, còn Cái kia sẽ chạy tới. Đó là điều duy nhất có với nó. Tuy nhiên, cả hai có lẽ trông giống nhau, cả hai đều tuyên bố là những hội thánh, cả hai tuyên bố là Nàng Dâu. Nhưng Cái có Bộ Máy và Nguồn Điện, Nó làm cho xảy ra, về những gì Ngài đã phán là Lẽ thật.

116 Nó sẽ không thể nào di chuyển, cho dù Máy móc có tốt đến đâu đi nữa, cho đến lúc Lực tác động tới. Khi Lực tác động tới, Lửa đó sẽ tiếp xúc với ốc-tan đó trong xăng. Và khi Nó nổ rồi, nó đốt buồng hơi đốt, và buồng hơi đốt đó làm vận động mọi máy móc, mọi hoạt động, vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó là sự sống lại. Đó là Quyền phép thật của Chúa, Bộ máy với Lực Tác động. Để ý, “Đó là Thánh Linh làm cho sống.” Đó là—đó là Tia lửa làm phát lửa. Không phải là xăng làm phát lửa; chính là Tia lửa làm cháy xăng. Hiểu không?

117 “Ngoài Ta các người chẳng làm chi được; nhưng với Ta, các người có thể làm được tất cả.” Như Ngài là Lời, Ấy là Cha hằng sống. “Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các người. Như Cha đã làm cho Ta phát lửa và đẩy Ta vào mọi thứ, Ta chỉ làm điều gì mà làm vui lòng Đức Chúa Trời. Bây giờ, như Ngài đã sai Ta, Ta cũng sai các

người với cùng Cơ giới này, và phải cần đến cùng Điện để vận hành Nó. Và những dấu hiệu này sẽ theo những kẻ tuyên bố có Cơ giới. Điện sẽ thay chỗ của Nó.”

118 Phao-lô nói, “Tin lành đến với chúng ta không chỉ bằng Lời,” chỉ qua xương, “nhưng cũng qua Tia lửa,” để làm cho Nó hoạt động. Chính là chỗ đó. Nó đến với chúng ta theo cách đó.

119 Chính cùng Thánh Linh đó, đã khiến Ngài sống lại, cũng đã làm sống động người tin thật đến Sự sống Đời đời. Bây giờ hãy nhớ, một cách tiềm tàng...Hãy quan sát nào, vì chúng ta sắp hết giờ. Để ý, “cùng Thánh Linh ấy,” nào, Rô-ma 8:1. Bây giờ chúng ta sẽ đọc lần nữa, trong Rô-ma 8:1, và sẽ xem câu đó nói gì. Được rồi. Và không phải Rô-ma...Tôi có ý nói, 8:11, tôi xin lỗi.

120 Trong Rô-ma 8:11, “Nhưng nếu...” Đó là vấn đề. Đó là sự nắm bắt của Ngài.

Nhưng nếu Thánh Linh của Ngài... (Đức Chúa Trời, Thánh Linh) đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại ở trong anh em,

121 Vậy, anh em đây, “Nếu Thánh Linh Chàng Rể ở trong Nàng Dâu!”

122 Khi Đức Chúa Trời tạo nên chú rể đầu tiên của Ngài, Ngài đã làm nên chú rể đầu tiên, và người đó là cả người nam người nữ, trong linh; hình thành người từ bụi đất, nặn nên hình người. Và để ý khi Ngài tạo nên Ê-va, từ A-đam, Ngài không lấy một mảnh đất sét khác, Ngài đã lấy cùng mẫu đất sét ấy; cùng chính Lời ấy, vì A-đam là Lời được phán. Hiểu không? Ngài đã lấy ra từ ông, và rồi lấy...Ông có cả linh nam và nữ. Và Ngài đã lấy linh người nữ khỏi A-đam, và đặt trong Ê-va; vậy nó vẫn là phần của linh A-đam, đó là xác thịt của A-đam. Thế thì, nó là linh của A-đam, động lực, mà đã làm sống bộ phận làm việc của thân thể ông.

123 Vì vậy Nàng Dâu cũng phải thịt của thịt Ngài, xương của xương Ngài. Thế thì làm thế nào xác thịt hay chết này trở nên xác thịt của Ngài? Chúng ta sẽ đến với điều đó trong một phút, đây. Nó được thực hiện như thế nào? Bằng cách nào? Sự biến đổi lớn này là gì? Để ý.

Vậy nếu Thánh Linh của Đấng (Đức Chúa Trời) làm cho Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống.

¹²⁴ Ô, chao ôi! Dòng dõi được định trước, dĩ nhiên, giống như Dòng dõi được đặt trên đất, Dòng dõi mà đã có Sự sống ở trong họ. Nhiều người trong họ đã chết; họ chỉ là những hạt giống bị thối rữa; nước và các thứ đã đốt hết chúng. Nhưng, anh em biết, có một Hạt giống nằm tại đó sẵn sàng cho Sự sống. Đức Chúa Trời đã biết Nó đang nằm tại đó.

¹²⁵ Vậy thì, những Kẻ đã được định trước là những kẻ đầu tiên được Thánh Linh làm cho sống lại, vì Thánh Linh đến để tuyên bố họ là của Chính Mình. Vậy thì, điều này sâu sắc, và tin chắc để nắm rõ điều này.

¹²⁶ Vậy thì, như mặt trời đi ngang qua trái đất, không phải mang các viên đá, mà cũng là bụi đất, vào đời sống, nó không phải mang tất cả bụi đất vào đời sống, nhưng là mang một phần bụi đất bao quanh một đời sống.

¹²⁷ Không phải tất cả mọi người sẽ tin nhận Đấng Christ. Ô, không. Nhưng cho những ai mà Chúa đã định trước Sự sống, được cho ở chung quanh một ít bụi đất, đó chính là Kẻ mà Ngài đến để làm cho sống. Họ là những Người ấy.

¹²⁸ Mà, vậy thì, bụi đất ấy sẽ nằm tại đó trong ánh sáng mặt trời, và nói, “Ồ, lão mặt trời này nóng quá!” Đá đó, nói, “Lão mặt trời này nóng quá!” Nhưng hạt giống bé nhỏ đó, nói, “Đó là những gì tôi đang trông đợi,” và nó bắt đầu nảy sinh sự sống. Nó làm sống phần bụi đất đó. Bởi vì, mặt trời đã được sai đến không phải để làm sống lại đá, không phải để làm sống lại bụi đất, nhưng làm sống lại sự sống của hạt giống.

¹²⁹ Vậy thì, Thánh Linh đến bây giờ. Dĩ nhiên, Nó không được ban đến...Tại sao tất cả mọi người không tiếp nhận Nó? Nó không được ban đến cho họ.

¹³⁰ Một người bảo tôi, “Tôi không tin. Tôi không quan tâm những gì anh nói. Nếu anh có thể làm cho kẻ chết sống lại, hay bất kỳ

điều gì, và chữa lành những người đau ốm; và chứng minh Nó, như thế nào; tôi vẫn không tin Nó.”

131 Tôi nói, “Chắc chắn là không rồi. Anh là kẻ vô tín. Nó không có ý nghĩa gì với anh. Thậm chí Nó không được ban đến cho anh. Nó được ban đến cho những ai muốn tin.”

132 Sự điệp là cho người tin. Với những kẻ bị hư mất, Nó là sự ngu đại; nhưng đối với những người ở trong Đấng Christ, và phần của Dòng dõi đó, Nó là Sự Sống.

133 Câu chuyện nhỏ thô thiển của tôi về một nhà nông đặt quả trứng dưới, hay trứng chim ưng dưới gà mái. Hiểu không? Chú chim ưng bé nhỏ đó là, hoàn toàn, nó là một—nó là một tạo vật nhỏ bé, trông kỳ quặc. Khi nhà nông này đã làm điều đó, đặt quả trứng chim ưng này dưới gà mái già này. Và nó đã ấp ra một con gà trông thật khôi hài, và đó là một—đó là một đứa bé nhỏ, kỳ dị. Nó trông không giống chúng. Bộ lông của nó không giống những con gà còn lại của chúng, và nó—nó chỉ...Nó là một anh chàng kỳ quặc, bé nhỏ. Và tất cả những con gà còn lại nhận ra nó là gã kỳ quặc. Và con gà mái đi quanh quẩn...

134 Nó thậm chí không thích món ăn mà gà mẹ cho nó ăn. Nó hoàn toàn không thích cào bới trong sân nhà kho. Nó, nó không có gì liên quan với điều đó. Vì thế nó tự hỏi tại sao nó phải là một gã kỳ quặc quanh quẩn tại đó, dù thế nào đi nữa. Hiểu không? Và nó chưa hề nếm thấy điều gì mà...Nó chỉ ăn đủ để giữ cho mình sống, vì nó không thích mùi vị đó, đấy. Bởi vì, nó không phải là gà, ngay từ đầu. Hiểu không?

135 Và gà—gà mẹ sẽ cực tác, và, anh em biết, “Thời đại phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện giống như vậy. Hãy gia nhập giáo hội.” Điều đó thật không đúng, với anh chàng bé nhỏ này. Cho nên nó đi theo loanh quanh gà mẹ cho đến một ngày kia mẹ nó...

136 Chim ưng mẹ biết mình đã đẻ rất nhiều trứng, và có một trứng bị lạc mất. Nó biết rằng chim ưng ấy ở nơi nào đó, vì vậy nó bắt đầu đi săn tìm. Và nó bay vòng trên đỉnh núi, xuống thung lũng, bay trên mọi nơi mà nó có thể. Bởi lúc này, nó, chính là lúc cho nó được sinh ra. Chính là lúc nó được nở ra. Nó nói, “Có lẽ một con quạ đến và cắp quả trứng của mình; có lẽ là một con

kên kên. Ta không biết. Con gì đó đã cắp lấy trứng của ta. Nhưng ta biết...Trứng đó ở trong tâm trí ta. Ta có một con trai ở nơi nào đó. Ta phải đi tìm nó.”

¹³⁷ Đức Chúa Trời cũng vậy. Ngài là Chim Ưng Lớn đó. Trong ý tưởng Ngài, Ngài biết Ngài có một Hội thánh. Ngài biết Ngài có một dân. Cho dầu họ được nâng niu, cho dù họ được ấp ủ thế nào, Ngài đang săn tìm. Ngài đang săn tìm dân của Chính Ngài.

¹³⁸ Và chuyện kể, một ngày kia, chim ưng già này bay trên sân nhà kho. Nó tìm kiếm mọi nơi, và nó đã tìm được con.Ồ, vì sự sống lại đó, để nhận ra rằng nó thật sự không phải là gà, chút nào. Nó là một chim ưng! Và nó luôn được dạy để nhìn xuống, tìm kiếm con rệp hay con gì đó trong sân kho. Nhưng nó nghe một tiếng kêu lớn, nói rằng, “Hãy nhìn lên lối này!” Và nó ngược lên, và ở đó là một tạo vật với đôi cánh dài hơn bốn mét, đầy sức mạnh hơn tất cả những con gà có trong sân nhà kho, và tuyên bố nó là con của mình.

Nó nói, “Mẹ ơi, làm thế nào con có thể đến với mẹ?”

¹³⁹ Mẹ nói, “Cứ nhảy lên, bắt đầu vỗ cánh, vì con là chim ưng.”

¹⁴⁰ Đấy, nó biết mình có một đứa con ở nơi nào đó. Cho dù con đó được nuôi lớn cách nào đi nữa, nó có một con trai ở nơi nào đó.

¹⁴¹ Và Đức Chúa Trời biết! Ha-lê-lu-gia! Ngài có một Hội thánh được định trước, được bổ nhiệm trước! Ngài biết Ngài có các con trai con gái, và một Nàng Dâu, đang đợi nơi nào đó; khi Thánh Linh bắt đầu bay trên nó, Bó Lúa được dâng đưa qua đưa lại đó.Ồ, chao ôi! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Không phải là câu chuyện huyền thoại nào đó, nhưng là một thực tế!

¹⁴² Cho dầu con người có cố gắng bảo nó thế nào, “một chim ưng,” nó không biết chim ưng là gì. Tuy nhiên, nó là chim ưng. Nó sẽ không hiểu điều đó cho đến khi nó thấy điều gì đó mà phản ánh mình, đúng hơn là, nó đã phản ánh.

¹⁴³ Và khi chúng ta thấy, không phải là một hệ phái, không phải là Tiến sĩ Triết, không phải Tiến sĩ Văn chương, không phải là một người hàng xóm tốt; nhưng là con của Đức Chúa Trời được nặn đúc theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, với Quyền phép năng

động của Chúa để đáp ứng yêu cầu của thời đại này, rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, không có gà mẹ nào giữ anh em lại. Nó sẵn tìm Mẹ nó. Nó là một chim ưng, từ ban đầu. Nó nhận ra. Chim ưng thật này nhận ra tiếng gọi của Lời Chúa. Tại sao? Nó là một chim ưng. Chim ưng đến với chim ưng! Lời trước khi sáng thế, Lời đến với Lời! Lời, đã định trước, với Lời được viết cho thời đại. Anh em nhận ra địa vị của mình. Ngài sẵn tìm Nó.

144 Thế thì điều này, thân thể thuộc về đất này, được làm cho sống lại và được mang bởi Thánh Linh làm cho sống của Đức Chúa Trời đến sự tuân phục Lời của Chúa Trời.

145 Nhanh lên. Khi nó muốn biết cách để mình có thể đến với mẹ thế nào, nó đã được dạy nó không thể làm điều đó. “Con không có thể vượt cao hơn là con có thể nhảy.” Nó là con gà. Hiểu không?

Nhưng chim ưng này nói, “Không phải vậy.”

“Ồ, hãy nhìn những gà con!”

146 “Cho dầu những con gà là gì đi nữa, con là chim ưng. Cứ bắt đầu sải cánh đó, và tập thể dục một ít. Bắt đầu di chuyển lên!”

147 Lời đến với Lời! “Các việc Ta làm các người cũng sẽ làm. Kẻ nào tin Ta, những công việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Hiểu không? “Vì Ta sống, người đó cũng sống.” “Và nếu Thánh Linh đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại ở trong các người, Nó sẽ làm sống thân thể hay chết của các người.” Hiểu không?

148 Thánh Linh làm gì? Bây giờ lắng nghe, để các anh em sẽ biết. Và lễ Phục sinh này, tôi muốn nó có ý nghĩa với anh em hơn bất kỳ lễ Phục sinh nào khác. Hiểu không? Tôi muốn anh em thấy điều đó. Chúng ta biết những gì Nó đã làm cho Ngài; nhưng tôi muốn anh em thấy điều đó, không phải sẽ, Nó đã được làm giống như vậy cho anh em. Hiểu không? Nó làm gì? Nó làm sống lại thân thể hay chết. Thân thể hay chết này mà chúng ta sống ở trong, Nó làm cho sống, nói cách khác, mang nó đến với Sự Sống.

149 Bây giờ, bạn là người đã từng bước đi với điều gì gà lớn trong miệng, và mọi thứ, hay một gói thuốc lá; còn phụ nữ các chị đã từng cắt tóc ngắn, tô son phấn, và hành động kỳ quặc, mặc quần đùi, và các thứ giống như thế; đột nhiên, Điều gì đó kêu lên, chị

em nhìn xuống ở đây và Đó là Lời. Đấy, Nó làm sống lại...Chị em nói, “Tôi không còn mặc quần đùi nữa, không uống rượu nữa, không nói dối nữa, không ăn cắp nữa, không còn làm *điều này, điều kia* nữa.” Hiểu không? Thánh Linh đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, ngự trong anh chị em, cũng sẽ mang những thân thể hay chết của anh chị em, bụi của đất, vào sự đầu phục. Anh chị em hiểu không? Đó là gì? Đầu phục với điều gì? Đấng Christ. Đấng Christ là ai? Lời. Không phải thần học, nhưng Lời!

¹⁵⁰ Thế thì anh chị em nói, rằng, “Những điều này, ồ, tôi nghĩ, phụ nữ mặc quần cũng được thôi.”

¹⁵¹ Trong khi, Lời nói, “Không.” Đấy, Nó làm sống lại anh chị em với điều Đó. Hiểu không? Anh chị em được kéo đến với Lời. Đấy, thế thì, chính là anh chị em vậy. Nó trở nên...Anh chị em trở nên phần của Lời. Nó mang thân thể của anh chị em, không...

¹⁵² Ồ, anh em nói, “Ồ, bây giờ, để cho tôi nói với ông đôi điều. Mục sư của tôi...” Tôi không quan tâm những gì mục sư của anh nói; nhưng chính là những gì Lời nói! Nếu anh em muốn là gà con, cứ tiếp tục với ông ta. Nhưng nếu mục sư nói điều gì đó khác biệt với Lời này, thế thì ông ấy không phải là người nuôi chim ưng; ừm-m, ông là người nuôi gà, đấy, không phải chim ưng. Hiểu không? Chim ưng ăn Thức ăn của chim ưng. Hiểu không? Nó làm cho sống!

¹⁵³ Kinh Thánh nói rằng làm điều đó là sai trật, người nam và vân vân và tất cả những gì anh em làm, là sai. Họ nói, “Thời đại phép lạ đã qua rồi.” Kinh Thánh này nói rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Nếu người ta nói, “Đó chỉ là thần giao cách cảm. Và nó là kiểu đọc tâm trí nào đó, sự phân biệt này. Và tất cả những khả tượng này và các thứ, là vô nghĩa,” đấy, thì họ là những gà con. Họ không biết Thức ăn chim ưng là gì.

¹⁵⁴ Nhưng, anh em ơi, khi anh em nghe tiếng kêu ấy, có Điều gì đó trong anh em! Anh em là chim ưng, ngay từ đầu. Tại sao? Anh em là Hạt giống đó, mà sự phục sinh của C-o-n đã làm lộ bình minh, và Bó Lúa dâng đưa qua đưa lại trên đất, làm cho anh em nhận ra rằng mình là chim ưng mà không phải là gà hệ phái. Anh em hiểu điều đó không? A ha!

155 “Nếu Thánh Linh đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại,” Lời, Lực tác động của Lời, “ngự trong anh em, Nó cũng như làm cho sống thân thể hay chết của anh em.” Vậy thì chúng ta là thịt của thịt Ngài và xương của xương Ngài như thế nào? Bởi vì, nhanh lên, trong lúc chúng ta còn là những tội nhân hay chết, sẽ phải chết, sắp sửa chết, những thân thể này, Lời đã làm cho sống lại thân thể đó. *Làm cho sống lại* là gì? “Mang đến Sự Sống.” Linh một thời thích say sưa, chạy loanh quanh, phạm tội tà dâm, và tất cả những thứ này, được làm cho sống lại; tại sao, thứ ấy đã chết, và anh em được sống lại. Nó làm cho sống lại thân thể hay chết của anh em.

156 Do đó, thân thể anh em là đền thờ của Nguồn Điện, bởi vì (tại sao?) từ ban đầu anh em là một phần của Bộ Máy.Ồ! Đó là sự phục sinh của anh em. Đó là Hội Thánh trong sự phục sinh, với Ngài. Những thân thể này ngay bây giờ được làm cho sống. Đấy, anh em đã nghe; anh em tin. Nó đã thay đổi anh em từ một giáo phái đến với Lời. Hiểu không?

157 Nguồn Điện, nếu Nó đến trên nước, nó sẽ chỉ làm văng toé nước; “Thời đại phép lạ đã qua rồi.” Bùm-bùm-bùm, “Ồ, tôi tin Kinh Thánh,” bùm-bùm-bùm, “nhưng không—không có...” Bùm-bùm-bùm! Hiểu không?

158 Nhưng khi Ngài đụng vào một ngàn ốc-tan, “Rù-uuuu,” nó chạy đi, anh em thấy đó. Làm thế nào, ôi chao, Lực tác động đập vào Đó! Nhưng nếu Nó đập vào một con gà, nó sẽ chẳng có ích gì. Nhưng khi Nó tác động vào chim ưng, chim ưng vận động. Amen! Động lực học với Cơ học! Hiểu ý tôi muốn nói gì không? Đó là, nếu nó là chim ưng thật lúc này, nó sẽ “hiểu.”

159 Xin cho tôi làm rõ một lời Kinh Thánh ngắn tại đây cho anh em. Tôi nghĩ chúng ta đã tắt hệ thống điện thoại, nhưng chúng ta vẫn còn ở đây. Thánh Giăng 5:24, Chúa Jêsus phán, “Ai nghe Lời Ta, mà tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời.” Bây giờ nhìn xem, tôi đi ra đường và chỉ hiểu câu đó theo nghĩa đen, Nó là gì, không có sự hiểu biết thiêng liêng...Không phải làm cho Nó nói điều gì khác, nhưng chỉ nói điều gì Nó nói, đấy, từ ngữ đứng ở đó, trong tiếng Hi-lạp, nguyên gốc, nói rằng, “Kẻ nào hiểu Lời Ta.”

¹⁶⁰ Bây giờ, để chứng minh điều đó đúng. Tôi đi xuống đây, và đây là một kẻ say rượu đi dọc đường phố, với vợ người khác khoác tay mình, chửi rủa, lấy Danh Chúa làm chơi, và mọi thứ khác giống như thế. “Này, anh có nghe thầy giảng đó nói gì không? Hả anh?” “Có, tôi có nghe Nó!” Điều đó không có nghĩa anh ta có Sự sống Đời đời. Hiểu không? Hiểu không?

“Kẻ nào hiểu Lời Ta,” người đó là chim ưng!

¹⁶¹ “Này, Anh Branham, tôi muốn có nhiều câu Kinh Thánh hơn thế.”

¹⁶² Được rồi, “Chiên Ta nghe tiếng Ta. Người lạ chúng sẽ không theo.”

¹⁶³ Như trong trường hợp *Hôn Nhân Và Ly Dị*, ngày nọ. Khi Đức Thánh Linh đã bảo tôi về điều đó, tôi đã đến nói chỉ theo cách Ngài đã phán bảo tôi.

¹⁶⁴ Một bà truyền đạo nào đó nói gay gắt, hơi hét với tôi. Bà nói, “Tôi nghĩ ông chiếm chỗ của Chúa?”

Tôi đáp, “Không, thưa bà.”

¹⁶⁵ Bà ấy nói, “Ồ, ông nói với họ tội họ được tha.” Nói, “Ở đâu?” Nói, “Chỉ Chúa mới có quyền.” Đây, một người Pha-ri-si khác. Hiểu không?...?...

¹⁶⁶ Tôi nói, “Bà thấy đấy, mà bà có thể biết, rằng, Chúa Jêsus đã bảo Phi-e-rơ và các sứ đồ, sau khi ông có sự khải thị Ngài là Ai.”

Ông đã thưa với Ngài, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời.”

¹⁶⁷ Ngài phán, “Phước cho người,” đấy, “con của Giô-na; thịt và huyết đã không bao giờ khải thị điều Này cho người, nhưng Cha Ta trên Trời đã khải thị điều Đó. Trên đá này Ta sẽ lập Hội thánh của Ta; các cửa âm phủ không thể thắng được Hội đó. Và Ta ban cho người các chìa khóa; hễ điều gì người buộc trên đất, Ta sẽ buộc trên Trời; điều gì các người mở dưới đất...”

¹⁶⁸ Đó là sự khải thị Thiêng liêng của Lời đã trở nên xác thịt. Nếu Nó là xác thịt trong ngày đó bởi Con, Chàng Rể, thì Nó là xác thịt ngày hôm nay bởi Nàng Dâu. Hiểu không? “Kẻ nào mà các người

tha tội cho, thì tội sẽ được tha; còn kẻ nào các người cầm tội lại, thì tội sẽ bị cầm cho kẻ đó.”

169 Bây giờ, giáo hội Công giáo lấy câu đó và đem đến cho các linh mục của họ, nhưng đó là xác thật.

170 Hãy xem, đó là Lời được bày tỏ, thiêng liêng mà đã làm điều đó!

171 Đó là lý do Ngài bảo họ đi làm báp-têm trong “Danh” của Cha, Con, Thánh Linh. Ngài biết họ biết Ngài là Ai.

172 Nói chuyện với một thầy giảng trẻ ngày nọ, ông ấy nói chuyện với tôi, “Này, Anh Branham, tôi đã đi ra và gia nhập, đi qua với một giáo hội *này nọ*, giáo hội Ngũ Tuần.”

173 Nơi mà, Ngũ Tuần bây giờ đã bắt đầu dùng bánh xối tròn, anh em biết không. Tôi nghĩ, anh em đã nghe về điều đó; bánh xối tròn, tượng trưng thần mặt trăng, anh em biết. Và tất cả họ đã chấp nhận điều đó và nhận nó. Người này nói...Hội—hội chúng của ông ấy đã đến với ông; ông ấy nói, “Những gì tôi chúc phước đều được phước.” Vậy thì, không phải đó là những gì linh mục đó nói, ông ấy “có quyền phép để biến nó trở lại thành thân thể của Đấng Christ”? Đấy, đúng là kẻ tám lạng và người nửa cân, cá mè một lứa.

174 Và ông nói, “Tôi muốn hỏi ông đôi điều.” Ông ta đang cố lẩn tránh vấn đề báp-têm trong Danh Chúa Jêsus vì đây là người mà đã nói chỉ có—chỉ có kẻ chống Đấng Christ mới làm điều đó. Ông ta nói, “Ông nghĩ có thật cần thiết để một người nên chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ không?”

Tôi đáp, “Vâng, thưa ông.”

175 Ông nói, “Sau khi người đó đã được làm báp-têm trong danh ‘Cha, Con, và Thánh Linh’?”

176 Tôi nói, “Vâng, thưa ông. Người đó chưa được báp-têm, chút nào. Hiểu không? Người đó chưa chịu phép báp-têm gì cả; không phải là Danh. Đó là tước hiệu.” Tôi nói, “Nó không được công nhận.” Tôi nói, “Tại sao—tại sao Phi-e-rơ đã...”

177 Ông nói, “Ồ, bây giờ, để cho tôi nói với ông đôi điều.” Ông ấy nói, “Này, trong Công vụ 10:49, người nói, ‘Trong khi Phi-e-rơ nói ra những lời này, Đức Thánh Linh giảng trên họ.’”

178 “Nhưng,” tôi nói, “người quay lại và nói, ‘Người ta có thể từ chối nước về phép báp-têm cho những kẻ này chăng?’”

179 Ông nói, “Ồ, ông đã giảng ở trên đó, cách đây một thời gian, về Công vụ 19, chỗ mà Phao-lô đi qua miền thượng duyên hải Ê-phê-sô, tìm thấy các môn đồ.” Và nói, “Sao,” nói, “họ đã không chịu báp-têm trong Danh Cha, Con, và Thánh Linh.”

180 Tôi nói, “Không, họ chịu báp-têm ‘cho sự ăn năn,’ không phải vì sự tha tội. ‘Cho sự ăn năn,’ vì Chúa Jêsus chưa được tỏ ra. Của Lễ chưa bị giết.”

Ông ấy nói, “Thôi được, tại sao họ phải chịu báp-têm lại?”

181 Tôi nói, “Người mà đã có những chìa khoá, đã nói thế này, ‘Vì cho anh em biết rằng không có Danh nào khác dưới Trời được ban cho giữa loài người, để nhờ đó mà anh em phải được cứu.’”

182 Sự cứu rỗi chỉ có trong Danh Chúa Jêsus Christ. “Hễ điều gì anh em làm bởi lời nói hay việc làm, hãy làm tất cả trong Danh Chúa Jêsus Christ.” Không có một danh nào khác, không phải giáo hội, không phải hệ thống cấp bậc, chức tước nào, hay bất cứ điều gì khác! Tuy nhiên, Ngài là Hoa Hồng Sa-rôn, Hoa Huệ trong Trùng, Sao Mai, An-pha, Ô-mê-ga, Đấng Trước hết và Đấng Sau cùng, Giê-hô-va-di-rê, -ra-pha, -ma-na-se, tất cả những điều này. Ngài là tất cả những điều này, tuy nhiên Ngài...Không có sự cứu rỗi nào trong những danh hiệu kia; *Giê-hô-va*, không có sự cứu rỗi; *Hoa Hồng Sa-rôn*, tuy là Ngài, không có sự cứu rỗi; *Cha, Con*, hay *Thánh Linh*, không có sự cứu rỗi. Chỉ Danh của “Jêsus Christ!” Và thế thì Kinh Thánh nói, rằng, “Sự ăn năn và tha tội phải được dạy trong Danh Ngài, bắt đầu tại Giê-ru-sa-lem, và cho đến cùng trái đất.”

Ông ấy nói, “Ông nghĩ nó có quan trọng gì không?”

183 Tôi nói, “Thưa ông, tôi muốn hỏi ông đôi điều.” Ông ta và tôi, cùng vợ tôi, đang ngồi tại bàn. Ông cứ di chuyển qua. Thấy tôi, đi...Tôi nói, “Cả hai chúng tôi là người Arizona; chúng tôi sống tại đây. Và tôi, và chúng tôi biết hội đồng của chúng tôi, người của chúng tôi, và tất cả, thị trưởng, thống đốc, mọi thứ của chúng tôi.”

Ông nói, “Vâng.”

184 Tôi nói, “Bây giờ, nếu tôi bảo ông, anh ơi, để, ‘Đi qua đây và ký cho bữa ăn tối của chúng ta, trong danh của Thống đốc Bang Arizona,’ ông sẽ ký như thế không? Ông nghĩ người ta sẽ nhận nó tại bàn giấy không?”

185 “Ồ,” ông ấy nói, “tôi nghĩ là không.” Ông ấy nói, “Tại sao Chúa Jêsus nói điều đó?”

186 Tôi đáp, “Đây này, đây. Tại sao? Nếu tôi bảo ông ‘đi ký cho bữa tối này, trong danh của Thống đốc Bang Arizona,’ và chúng tôi là những công dân của Arizona, biết Thống đốc là ai, ồ, ông biết là phải ký nó trong tên của ‘Sam Goddard,’ đây.” Tôi nói, “Bởi vì, ông ấy là Thống đốc của bang. Tôi không phải hỏi ông. Ông biết Thống đốc là ai. Và, khi Ngài nói, ‘Cha, Con, và Thánh Linh,’ Ngài biết họ sẽ báp-têm như thế nào. Họ biết Ngài là Ai. ‘Chiên Ta nghe Tiếng Ta.’ Hiểu không? Hiểu không?”

Ông nói, “Ồ, tôi hiểu rồi.”

187 Nhưng bây giờ, điều kế tiếp, anh em sẽ tin chứ? Hiểu không? “Ai nghe Lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời.” Và khi Sự sống Đời đời mới này ngự trong anh em, Nó là tiềm năng.

188 Khi anh em nhận lãnh Thánh Linh này bây giờ, mà họ đã từng có tại lễ Ngũ tuần; họ là bộ máy, vậy thì Nguồn Điện phải đến. Họ đã tin. Anh em biết, những người bạn Báp-tít tốt đẹp chúng ta bảo chúng ta rằng, “Khi chúng ta tin, chúng ta có Nó.” Nhưng, họ đã không có Nó, tuy nhiên họ đã tin.

189 Công vụ 19, họ đã tin, nhưng họ không có Nó. “Kể từ khi anh em tin anh em có nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?” Hiểu không? Họ có Bộ Máy, được rồi, bởi vì các sứ đồ thì...Hay là, tôi muốn nói, A-bô-lô đã giảng dạy cho họ và chứng minh bằng Kinh Thánh, Bộ Máy, rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ, nhưng họ chưa có Lực tác động. Hiểu không? Chính là điều đó. Được rồi.

190 [Băng trống—Bt.]...bộ máy, anh em có sự sốt sắng, sự chờ đợi một cách tiềm tàng.

191 Giờ đây, khi anh em có Lực tác động, anh em được làm cho sống lại từ sẽ chết thành bất tử. Nó khiến cho cả thân thể thuận phục Lời. Nó sẽ khiến cho anh em hành động khác hẳn, trông khác hẳn, sống khác biệt. Nó sẽ cứ làm cho anh em khác biệt.

192 Bây giờ nhìn xem. [Băng trống—Bt.]...được làm cho sống lại. “Anh em đã một thời chết trong tội lỗi và gian ác, và sự tối tăm, mà Ngài đã làm cho sống lại.” Bởi điều gì? “Thánh Linh của Ngài đã khiến Chúa Jêsus sống lại,” vào buổi sáng Phục sinh, “từ kẻ chết. Và nếu Thánh Linh đó ngự trong thân thể hay chết của anh em,” vậy thì hãy xem, “Nó cũng làm sống lại, mang đến Sự Sống, làm cho thuận phục với Lời.”

193 Vậy thì, làm thế nào anh em có thể tuyên bố có Thánh Linh đó, mà tự đưa mình ra khỏi Lời ấy? Anh em được làm cho sống bởi điều gì khác. Vì, Nó sẽ làm cho sống thân thể hay chết của anh em đối với Lời. Chắc chắn, Nó sẽ.

194 Anh em không thể hoạt động mà không có Thánh Linh. Anh em sẽ chỉ làm văng nước, nếu không tin tất cả Lời. Nếu anh em có một phần xăng và một phần nước, anh em sẽ không đi đâu cả. Hiểu không? Anh em phải nhận lấy nó trăm phần trăm, xăng. Nếu không, anh em bị dội lại, và anh em không có năng lượng nào. Hiểu không? “Nhưng tôi—tôi tin điều này, nhưng tôi không tin điều Đó,” bùm-bùm-bùm-bùm. Anh em chẳng đi đến đâu cả.

195 Nhưng, ồ, khi anh em nhận lấy sự đầy trọn! Hãy để nó thấp sáng lên trên điều đó, mỗi Lời là Lẽ thật!

196 Thế thì bây giờ để ý, khi chúng ta kết thúc, để ý điều này. Để ý, nó thật giống như một—một hạt giống nhỏ nằm trong đất.

197 Vậy thì, về tiềm năng, anh em được sống lại. Anh em được sống lại khi nhận lãnh Thánh Linh trong anh em. Anh em được sống lại ngay lúc đó. Thân thể của anh em được sống lại một cách tiềm tàng.

198 Hãy nhìn một hạt giống nhỏ. Trồng nó trong đất. Nó phải uống từ nguồn của Ngài, nước tuôn tràn xuống. Và khi nó uống, nó đẩy lên tới Ngài, trở nên giống hơn hạt giống đi vào trong đất. Hiểu không?

199 Hội thánh đến cách đó, qua sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Thánh Linh, giờ đây đang rộ nở. Hiểu không? Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến qua điều đó.

²⁰⁰ Và thần của thế gian đến qua kẻ nghịch lại Đấng Christ, cùng cách đó, và bây giờ rộ ra liên hiệp lớn của các giáo hội, đấy, toàn bộ sự việc.

²⁰¹ Và cá nhân đến theo cách đó. Mọi sự hành động giống nhau, trên cùng bàn cân của Chúa, vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Để ý, trên con đường của anh em, phát triển đến sự trọn vẹn của sự sống lại, được dẫn dắt bởi Thánh Linh!

²⁰² Như mặt trời, s-u-n, kéo cây nhỏ đó đang uống từ nguồn của Đức Chúa Trời, cứ giữ...Đấy, nó chỉ có thể uống từ một thứ. Anh em đổ dầu xuống trên hạt giống nhỏ bé đó một lần; giết chết nó. Đúng thế. Anh em đổ nước ứ đọng, nước cũ đó không tốt, nó bị ô nhiễm, nó sẽ ghệt ngòi sự tăng trưởng. Nó sẽ không sanh ra trái. Đúng vậy không? Nhưng anh em đổ nước mưa mềm mại thật tốt lành, a-men, không có hóa chất nhân tạo nào trong đó, cứ để cho nó từ trời tuôn xuống, hãy xem thực vật bé nhỏ đó. Không có loại nước nào sẽ làm tăng trưởng như nước mưa đó. Anh em bỏ chất clorin và các thứ vào nó, giống như anh em cố cho liều thuốc, và, điều trước tiên anh em biết, nó giết chết thực vật.

²⁰³ Đó là nan đề ngày hôm nay. Người ta cố cho họ nước từ nguồn hệ phái, và nó làm ghệt ngòi sự tăng trưởng. Hiểu không? Nhưng hãy để cho người ấy có...

Đến nơi những giọt sương nhân từ rục rĩ;
Chiếu sáng hết thảy quanh tôi ngày và đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế giới.

Thế thì anh em đã có được nó, lúc đó.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng đẹp
để đó,
Đến nơi những hạt sương nhân từ rục rĩ;
Cứ chiếu sáng chung quanh tôi.

²⁰⁴ Hãy lấy những nguồn nước nhân tạo này khỏi tôi! Tôi không biết nguồn nước nào khác; không gì ngoài Huyết Chúa Jêsus! Đó là Nguồn tôi muốn biết. Xin để Lời ngự trong con, Chúa ôi; xin tưới Nó bằng Thánh Linh Ngài.

205 Để ý, bây giờ, nếu Thánh Linh đó đã khiến Chúa Jêsus từ phần mộ sống lại, ngự trong anh em, anh em có Sự sống một cách tiềm tàng; được Thánh Linh dẫn dắt, để làm cho sống Lời với anh em, để tin Nó. Điều bé nhỏ cứ nảy nở khi nó tăng trưởng.

206 Để ý, vào ngày lễ Ngũ tuần, thân thể của họ được làm cho sống thành một Đời sống mới. Hãy nhìn một nhóm những kẻ hèn nhất đó.

207 Tôi giữ anh chị em quá lâu không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Nhìn này, tôi thật sự được ấm lên, chính là điều đó, cảm thấy khoẻ khoắn.Ồ, chao ôi!

208 Để ý, họ là người nhút nhát. Để ý. Nhưng, họ đã có Bộ Máy. Hiểu không? Nhưng tất cả họ đang đứng đằng sau đó, nói, “Ồ, tôi sợ họ.Ồ, tôi sợ đi ra và tuyên bố, vì, ồ, tất cả những giám mục to lớn và các thứ ngoài đó.Ồ, tôi sợ. Những linh mục và các thứ, tôi sợ tuyên bố, sợ tôi sẽ nói tôi tin nơi Ngài.Ồ, tôi thật sự không thể làm điều đó, anh em biết đấy.”

209 Nhưng, đột nhiên, Nguồn Điện đến. Vâng. Và Nó đã làm gì? Nó không chỉ làm đầy đặn thần linh của họ, ở bên trong, nhưng mà Nó còn làm cho sống động bộ máy của họ nữa. Thân thể của họ được làm cho sống lại. Họ không còn là những kẻ hèn nhất nữa. Họ đi ngay ra đối diện với dân chúng. Vâng, thưa quý vị. “Hỡi các người những người Giu-đa, và ở Giê-ru-sa-lem!” Ở nơi mà, trước khi Nguồn Điện đến, họ chỉ là bộ máy. Hiểu không? “Hỡi các người là những người ở tại Giê-ru-sa-lem, hãy để điều này tỏ ra cho các người, và nghe lời ta! Những người này không phải say rượu, như các người tưởng đâu.”

210 Tôi là một trong họ. Đây là điều Đó! Tôi sẽ tỏ cho các bạn đó là gì. Nó là lời Kinh Thánh. Đây là điều Đó! Và tôi luôn nói, “Nếu đây không phải là điều Đó, hãy để tôi giữ điều này cho đến chừng điều Đó đến.”

211 “Không, đây là Điều mà tiên tri Giô-ên đã nói, ‘Đức Chúa Trời phán, trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần Ta khắp trên mọi xác thịt.’” Hãy xem, Nguồn Điện đi vào trong bộ máy. Họ không còn sợ hãi nữa.

²¹² Một số người trong các chị em sợ rằng người nữ nào đó sẽ nhạo cười chị em vì để tóc dài, hay bỏ trang điểm son phấn; một số anh em sợ rằng tổ chức của mình sẽ đuổi ra khi anh em làm phép báp-tem cho hội chúng của mình bằng phép báp-têm theo Kinh Thánh; anh em cần khép mình trong phòng cao cho đến khi Nguồn Điện đến. Đúng vậy.

²¹³ Nó làm họ thay đổi. Nó làm họ sống động. Nó làm họ khác hẳn. Họ là một dân đã được thay đổi, kể từ đó. Nó đã làm họ sống động, từ một đời sống cũ của một người nhút nhát, thành một Sư tử của chi phái Giu-đa. Họ đã đối mặt hoàn toàn với sự tử vì đạo, bị đóng đinh trên cây thập tự, bị đóng đinh lộn ngược, bị đốt cháy, bị ném vào hang sư tử. Không còn là những kẻ hèn nhát nữa, về họ. Sự chết không còn chiến thắng trên họ, chút nào. Nguồn Điện ở trong bộ máy. Vâng, thừa quí vị. Nó đã làm sống lại thân thể hay chết của họ.

²¹⁴ Bây giờ lắng nghe. Đây là điều khác, làm bằng chứng. Nó cũng làm cho sống họ theo cách như vậy cho đến nỗi (anh em biết điều gì không?) họ được cất lên trong các nơi trên Trời, và thân thể hay chết của họ được sống động cho đến nỗi ngôn ngữ của họ thay đổi. Nó chỉ...Nó làm sống lại ngôn ngữ của họ. Đó là những gì Kinh Thánh nói. Và, thân thể hay chết của họ được làm cho sống lại, ngôn ngữ của họ được làm cho sống lại. Ý tưởng của họ được làm sống lại. Thần linh của họ được làm sống lại. Đời sống của họ được làm sống lại. Họ được làm cho sống lại, với nhau! Họ cố nói chuyện, và không thể nói chuyện trong ngôn ngữ loài người nào nữa. Họ đã được làm sống động trong sự Hiện diện của Chúa Trời cho đến nỗi họ nói những tiếng mới, một ngôn ngữ trên Trời. Chà! Thật là Quyền năng làm cho sống tuyệt diệu!

²¹⁵ “Nếu Thánh Linh đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại ngự trong anh em,” ô, ha-lê-lu-gia, “Nó sẽ làm sống lại thân thể hay chết của anh em.” Nó khiến cho anh em làm những điều anh em chưa hề làm trước đây. Lúc đó họ được đầy dẫy Quyền năng làm cho sống lại. Hiểu không?

²¹⁶ Thân thể của anh em không còn phục trong tội lỗi nữa; anh em, những ham muốn của anh em.

Ông ta nói, “Hãy đi ra khỏi đây!”

Anh em nói, “Hãy câm miệng.”

“Ồ, chúng tôi có lớn nhất...”

“Câm miệng.” Chà, anh em là chim ưng!

217 Anh em có bao giờ thấy cách một chim ưng già bước đi độc lập thế nào không? Nó không nhảy giống như một con kên kên, đến mọi xác chết, và tất cả các xác chết hôi thối nằm trên đất. Không, thưa quý vị. Nó bước đi kiêu hãnh.

“Hãy câm miệng.”

“Ồ, đây là một bữa ăn tối ngon ở đây.”

218 “Không phải dành cho tôi. Đây, những ham muốn của tôi đã thay đổi. Khẩu vị của tôi đã thay đổi. ‘Vì người ta sẽ không sống trên đời trên một xác chết mà thôi, nhưng bởi mọi Lời phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời.’” Một chim ưng chân chính sống động sống bởi Điều đó. A-men!

219Ồ, và khi Ngài đã khiến Đấng Christ sống lại từ phần mộ, ngự trong anh chị em, làm sống lại thân thể hay chết của anh chị em vào trong sự Hiện diện của Ngài. Anh chị em nhận ra Nó. Anh chị em không còn là kẻ săn xác chết nữa. Anh chị em là chim ưng. Anh chị em không muốn những việc thuộc về thế gian. Anh chị em là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Anh chị em đang dự tiệc tại Nguồn mà thế gian không biết gì về nó. Anh chị em uống Nó. Người nào đó biết...Thế gian không biết gì về. Anh chị em đang ăn Ma-na kín giấu mà thế gian thậm chí không hề biết gì về Nó, vì anh chị em là chim ưng. Anh chị em được làm cho sống lên nơi anh chị em có thể có được Điều đó. Anh chị em không thể lấy Nó xuống đây, anh chị em phải lên đây. Anh chị em phải được làm cho sống lại, được nhắc lên đó, vậy Nó sẽ làm sống lại.

220 Họ đã làm gì? Họ nói thứ tiếng khác. Kinh Thánh nói thế. “Họ đã nói mọi thứ tiếng dưới Trời.”

221 Anh em có thể tưởng tượng rằng, những thân thể hay chết mà ở trong đó, nói, “Ồ, tôi không biết bây giờ tôi có thể tin điều đó hay không?”

222 Bất thành linh, họ được làm cho sống động cho đến nỗi sự dừng cảm của Sự tử chi phái Giu-đa giáng trên họ, trên Bó Lúa dâng đưa qua đưa lại đó. Ồ, Chim Ưng ấy đến để gọi con của Chính Nó! “Và họ không còn yêu sự sống mình cho đến chết.” A-men.

Và sẽ có thêm nhiều người nữa cho đi huyết sự
sống mình
Vì Phúc Âm Thánh Linh này và dòng huyết
thắm của Nó.

223 Và Con phải được—được khải thị lần nữa, trong Nàng Dâu ở những ngày sau rốt; Quyền năng làm cho sống phải đến, làm cho sống lại họ từ những hệ phái và tín điều chết này, đến với Lời hằng sống của Đức Chúa Trời hằng sống. Ồ!

224 Không, Nó làm cho họ sống lại với một Đời sống mới. Nó cũng làm giống vậy cho chúng ta bây giờ. Để ý, lúc đó, họ rất được làm cho sống trong Quyền năng làm cho sống lại đó! Bây giờ tôi...

Hãy nghe kỹ giờ này. Tôi đang cố gắng tỏ cho anh em thấy.

225 Quyền năng làm cho sống không chỉ ở trong linh hồn của họ, nhưng Nó cũng ở trên hết thấy họ. Nó...Không chỉ Lực tác động đi vào, làm cho sống lại, nhưng Nó làm sống động bộ máy. Anh em hiểu ý tôi muốn nói gì không? Họ được làm cho sống đến nỗi lưỡi của họ bắt đầu nói thứ tiếng khác. Họ được làm sống động bởi Quyền năng sống lại của Đấng Christ, cho đến nỗi khi họ đặt tay của mình...Họ rất được làm cho sống lại với Quyền năng làm cho sống, cho đến nỗi, khi họ đặt tay trên những người đau, thì người đau được khoẻ mạnh. “Nó làm sống lại thân thể hay chết của anh em.” Người ta được chữa lành, bởi việc đặt tay của họ.

226 Và Thánh Linh đã làm sống lại sự thông công của họ với Đức Chúa Trời, cho đến nỗi họ cũng được làm cho sống trong Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời đến mức mà, khi một người chết và linh hồn của họ đã xuất ra, Nó gọi người trở lại với sự sống. A-men! Vinh quang thay! Bây giờ, tôi đang cảm thấy tin kính.

227 Đúng vậy, được làm cho sống lại! Không chỉ là sự sống lại của Ngài cho chính Ngài, nhưng cho bất cứ ai muốn, cho Dòng dõi

được định trước này mà đang nằm ở đó. Làm cho sống lại, làm sống lại thân thể hay chết!

²²⁸ Họ đặt tay lên người đau; kẻ đau được bình phục. Họ cầu nguyện; trong Thánh Linh họ thấy khả tượng, gọi người chết trở lại với sự sống. Đúng vậy. “Làm sống lại thân thể hay chết của họ.”

²²⁹ Nếu Nó đến trong anh em; nếu nó là vậy...Vậy thì, anh em có thể nói là vậy; nhưng nếu xảy ra như vậy, những dấu hiệu này theo họ, anh em thấy đó. “Nó làm thân thể hay chết của anh em lại sống.” Nó sẽ làm cho anh em lại sống.

²³⁰ Vậy thì, để ý, làm cho sống trong Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Tại sao? Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ mồ mả. Và, Thánh Linh của Đức Chúa Trời, “Ta ban cho họ Sự sống Đời đời,” xuất xứ từ chữ Hy-lạp, nếu anh em tra tìm, *Zoe*, mà khiến Nó hành động qua anh em và rồi làm cho sống lại (của họ) ngay cả tâm trí họ.

²³¹ Bây giờ nhìn xem. Làm thế nào anh em có thể nói rằng Thánh Linh đó ở trong anh em? Dầu anh em đã làm mọi điều mà anh em nghĩ là đúng, đây là bằng cứ anh em có Nó hay không. Nếu Thánh Linh đã ở trong Đấng Christ hiện ở trong anh em, Nó cũng làm anh em sống lại với Lời, vì Ngài là Lời. Và nếu, ngược lại, nếu làm cho anh em sống ra ngoài Lời đó, thế thì đó không phải Thánh Linh của Đấng Christ! quan tâm những gì anh em đã làm, cho đến lúc Thánh Linh đó vận hành anh em trong Lời. “Chiên Ta nghe Tiếng Ta, và chúng sẽ sống bởi mọi Lời,” mọi Lời! Tôi đã nói về điều đó ngày nọ.

²³² Mẹ của chính tôi, bây giờ bà đã chết, bà là một phụ nữ rất kỳ cục. Và bà, như anh em biết, bà lai thổ dân da đỏ Anh-điêng, và bà kỳ cục. Nhưng trong đó bà là người không nằm mơ. Nhưng tôi không nghĩ...Bà chỉ có bốn hay năm giấc mơ, suốt cuộc đời bà. Nhưng mỗi lần bà có một giấc mơ, thì nó đúng. Bà đã có một giấc mơ, nó đã đúng.

²³³ Tôi nhớ có lần khi tôi lần đầu tiên bắt đầu giảng, cách đây nhiều năm. Chúng tôi sống trên con đường ngay trên đây, ngay phía trên này. Tôi đã giảng ngay tại đây ở nhà thờ này. Và bà đã

mơ một giấc mơ, mà thấy tôi đang đứng tại đây bên cạnh bậc tam cấp. Và tôi đang đứng, giảng cho mọi người, rằng họ phải bước lên bậc tam cấp này trước khi họ tới xa lộ. Và trên xa lộ là một lần đường trắng nhỏ giống như ngọc, chạy ngay vào trong những—những—những cánh cửa Thiên đàng, đến cánh cổng giống như ngọc. Và ngọc đó đã được trải ra lên đến đỉnh của những bậc tam cấp này. Nếu đó không phải là Sứ điệp chính xác của tôi hôm nay; sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Thánh Linh! Và tôi đang nói rằng một người phải đến bởi những bậc tam cấp này, để có thể bước đi vào xa lộ đó. Và nói rằng...

²³⁴ Có một phụ nữ đến gần. Bây giờ, anh em biết rằng người ta mang loại giày gì cách đây ba mươi lăm năm. Có một phụ nữ đi ngang qua, mang một đôi giày to lớn giống như người ta mang ngày nay, giày cao gót. Và cô ấy đi ngang qua. Và tôi nói, “Đợi một chút, chị ơi. Chị không thể nào đi trên đường cái với giày đó.” Và tôi nói, “Chị—chị ơi, chị không thể làm thế.”

²³⁵ Và cô ta nói, “Ồi chào!” Cô ta nói, nhìn xung quanh những phụ nữ còn lại, nói, “Đừng tin ông ta. Ông ta là người điên. Hiếu không? Đừng tin ông ta. Tôi sẽ chỉ cho chị em thấy tôi có thể được xưng công bình, được nên thánh, và đầy dẫy Thánh Linh, mà vẫn bước đi như thế.” Và cô ta...Tôi cứ để cho cô ta đi. Không thể làm gì được thêm, không thể chặn cô ta lại. Và cô nhảy lên trên xa lộ. Rồi nhìn lại người chị đó, nói, “Thấy không, tôi đã bảo các chị rồi mà!” Cô bắt đầu chạy lên, và cô ta...

²³⁶ Anh chị em biết, như Kinh Thánh đã nói, trong Ê-sai, chương 5, rằng họ “ngóng cổ.” Họ phải; họ ngóng cổ bước tới, đấy. “Vừa đi ông ọ...” Họ phải, phải khua chân khi đi, “Vừa đi ông ọ, khuya động tiếng dưới gót chân; đấy, những con gái Si-ôn trong ngày sau rốt.”

²³⁷ Cô ta bắt đầu lên xa lộ đó, chạy thật nhanh như có thể được. Và, sau một lát, con đường trở nên càng lúc càng chật hẹp hơn. Cô bắt đầu dừng đưa, ông ọ giống như *thế*, và đi khuất.

²³⁸ Và mẹ nói, “Những tiếng gào thét kinh khủng nhất mà mẹ đã từng nghe trong đời, là người nữ đó bị rơi vào những đám lửa và khói đó, đi xuống, xuống như thế.” Nói, tôi “quay lại và nói, ‘Hiếu không?’”

²³⁹ Cô ta cứ tuân theo mọi điều ngoại trừ một Lời, đấy, mọi thứ ngoài một Lời. Chắc chắn, phụ nữ Ngũ Tuần có thể được cứu, thánh hoá, và đầy đầy Thánh Linh, và rồi sa ngã. Chắc chắn rồi. “Người ta sẽ sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời mà được phán ra.” Hiểu không? Hiểu không? Và nàng đã không làm theo Lời đó. Và như tôi đã nói, đấy, nàng sẽ cứ tiếp tục, được thôi, nhưng, đấy, nàng đã không lắng nghe; bảo cho nàng những gì ở đằng trước. Và Ngài đã viết Phúc Âm bởi các môn đồ, các sứ đồ, và sự Dạy dỗ của các sứ đồ và các tiên tri, vân vân, mà họ không muốn nghe.

²⁴⁰ Bây giờ để ý Quyền phép làm cho sống lại này, *Zoe*, mang đến Lời, tâm trí mà ở trong Đấng Christ đã ở trong anh em rồi. Tôi đang cố gắng tỏ cho anh em thấy, điều đó, anh em, khi anh em sống lại. Khi Đức Chúa Trời khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại, Ngài cũng khiến cho anh em sống lại. Và cũng làm sống lại Sự sống, với Ngài, anh em bây giờ đã được làm cho sống lại với Sự sống, dù cho lúc đó anh em chỉ là một thuộc tính trong tư tưởng của Ngài, nhưng Đức Chúa Trời đã thấy tất cả trong Ngài, tại sự hoàn tất, đấy. Khi Đức Chúa Trời nhìn xuống trên thân thể...

²⁴¹ Thánh Linh lia bỏ Ngài, trong Vườn Ghết-sê-ma-nê. Ngài phải chết, như một người. Hãy nhớ, thưa các bạn, Ngài không phải làm điều đó. Đó là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã xúc dầu xác thịt đó, là xác thịt con người. Và Ngài không...Nếu Ngài không lên đó, như Đức Chúa Trời, Ngài đã không bao giờ chết cái chết kiểu đó; không thể giết được Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài không phải làm điều đó.

²⁴² Nhưng, hãy nhớ, Ngài đã đi ở đó với anh em ở trong Ngài. Đấy, tuy nhiên, Đức Chúa Trời không hề phân rẽ Nàng Dâu khỏi Chàng Rể. Vì vậy khi Đức Chúa Trời nhìn xuống thân thể của Đấng Christ, Ngài thấy cả người nam và người nữ. Tất cả được cứu chuộc trong một thân thể đó. Hiểu không? Họ là một, giống nhau, cùng Lời. Cùng một Lời, đã nói về Chàng Rể, nói về Nàng Dâu.

²⁴³ Ồ, làm sao Nàng Dâu có thể đến, mà không biểu hiện mọi điều đã được hứa về Ngài; và Chàng Rể đến, mà Chàng không phải là Nàng Dâu? Nhưng khi Ngài đã làm mọi sự, thậm chí

chứng minh điều đó bằng cách khiến chính Ngài từ cõi chết sống lại, sau đó, thế thì không—Nàng Dâu phải làm giống vậy, phải là chính xác những gì Lời đã nói Nàng sẽ là trong những ngày sau rốt sao? Nàng chẳng phải trở lại qua Ma-la-chi 4 chẳng? Chẳng phải Nàng được bày tỏ giống như đã có trong thời Sô-dôm chẳng? Chẳng phải thế gian phải chính xác giống như nó hiện có? Chẳng phải những điều này là sự nhận diện hoàn hảo về Lời Đức Chúa Trời đã được bày tỏ cho chúng ta chẳng?

244 Ô, thưa các bạn, tôi biết tôi đã giữ các bạn khá lâu, còn mười lăm phút là đến bữa ăn tối, nhưng có lẽ tôi sẽ nói hết vào lúc đó. Nhưng để ý, nhìn đây, thật là một sự hoàn hảo biết bao. Tôi không biết khi nào sẽ gặp lại các bạn. Hiểu không?

245 Hãy xem, để ý điều này. Nhưng Đức Chúa Trời đã thấy trước Nàng Dâu trong Chàng Rể. Ha-lê-lu-gia! Xem đây, để cứu Vợ Ngài, giống như A-đam, Ngài phải đi với Nàng. A-đam biết những gì ông đang làm; Ê-va không biết những gì bà đang làm, song A-đam bước ra với vợ mình. Hiểu không? Và Chúa Jêsus đã thay thế Vợ Ngài và trở nên tội lỗi vì Nàng. Hãy nhớ, Ngài đã trở nên các bạn, Ngài đã chịu sự trừng phạt của các bạn, để các bạn có thể đứng trong nơi của Ngài. Ngài đã đứng trong chỗ của các bạn, để các bạn có thể đứng trong chỗ của Ngài. Thật là một tình yêu tuyệt vời! Thật là một sự thông công tuyệt vời! Làm sao chúng ta có thể khước từ nó? Làm sao chúng ta có thể làm điều gì ngoài yêu thương Ngài, bạn ơi? Tôi có thể ở lại nói về điều đó hàng giờ, nhưng chúng ta hãy di chuyển xa hơn một chút.

246 Giống như kinh nghiệm ngũ tuần ngày hôm nay, và sự đến của Thánh Linh trong những ngày sau rốt này, như đã hứa, thì giống như bản kê khai với chứng thư quyền sở hữu tài sản. Hiểu không?

247 Bây giờ, các bạn có thể có một chứng thư. Chắc chắn. Hiểu không? Các bạn có thể có được chứng thư tại một nơi, nhưng vẫn chưa nói được nó là của quý vị. Không, thưa quý vị. Người nào đó trở lại từ nơi xa kia có thể đi vào và tuyên bố về điều đó. Nhưng khi quý vị có được bản kê khai bằng khoán, điều đó cho thấy mọi việc chống nghịch lại đã bị loại, trở lại từ nền tảng. Đúng thế không?

248 Và khi một người nói rằng mình tin Lời, và rồi khi Thánh Linh đến, Đó là tín thư bản kê khai quyền sở hữu nhà đất đối với chứng thư bằng khoán quyền sở hữu nhà đất đó. Và điều đó cho phép các bạn, khi các bạn có bản tín thư đó, mà mỗi phần nhỏ của nó thuộc về các bạn, mọi điều trong đó thuộc về các bạn. A-men! Và điều đó cho chúng ta bản tín thư, khi Thánh Linh đến trên chứng thư bằng khoán này mà Đức Chúa Trời đã thấy nơi xa kia từ trước khi sáng thế, và ghi tên nó trong Sách Sự Sống; nhưng được sinh ra qua một người nam và người nữ, mà đầu phục dưới tội lỗi, và phạm tội. Nhưng khi tôi tin vào Nó, tôi nhận được tín thư; song khi Thánh Linh đến, Nó là bản liệt kê tài sản mà mọi thứ chống lại tôi, cho dù mẹ tôi đã làm, cha tôi đã làm, bà tôi đã làm nó hay không...

249 Giống như đứa bé, bị kinh phong tôi đã cầu nguyện cho, cách đây một vài phút, đã bị lấy kinh phong đó từ ông bà. Bệnh kinh phong truyền xuống, và ở trên đứa bé, tôi đã nói.

250 Nhưng khi tín thư bằng khoán đến, Nó loại bỏ, bỏ qua mọi thứ. Tôi là người giữ tín thư lúc đó. A-men! Và chắc chắn như Thánh Linh đã khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại, tôi có một tín thư mà tôi là phần của Thân thể đó, với tín thư bằng khoán của Thánh Linh khiến cho thân thể đó của Lời sống thật chính xác giống như Lời đã làm trong Ngài, như Ngài đã hứa trong những ngày sau rốt. Tín thư tóm tắt quyền sở hữu! Mọi tội lỗi tôi được loại ra, mọi tội của anh em được loại ra, bởi Huyết của Chúa Jesus Christ, và Thánh Linh đến như là bản tóm tắt quyền sở hữu nhà đất đến với bằng khoán nhà đất mà Đức Chúa Trời ban cho tôi bởi ân điển, bởi sự biết trước. Ồ, chào ôi!

251 Anh em sợ về điều gì? Không lạ gì Ngài đã phán, “Đừng sợ; Ta là Đấng đã chết và sống lại; Ta sống đời đời; và có các chìa khóa của sự chết và âm phủ.” Đừng lo lắng về điều gì. Ngay cả sự chết sẽ không làm hại anh em. Để ý. Thật đẹp!

Chúng ta hãy đi nhanh nào.

252 Tín thư kê khai quyền sở hữu nhà đất! Nợ nần được thanh toán. Mọi thứ chống nghịch đã bị loại ra. Ha-ha-ha! Tuyệt vời! Tôi có thể hành động một cách ngớ ngẩn, nhưng tôi cảm thấy tốt. Để ý. Hiểu không? Ồ, một bản kê khai bằng khoán nhà đất,

anh em nhận ra điều đó nghĩa là gì không? Anh em nhận biết điều đó có ý nghĩa gì không, thưa anh em? Không có gì có thể cất nó khỏi anh em. A-men. Tôi là người nắm giữ. A-men. Thật là một...

253 Tín thư bằng khoán gì? Giờ đây tôi đã mua nhờ hưởng ân, về sự chết, chôn, và sống lại của Ngài. Ngài trở nên tôi, để tôi có thể trở nên Ngài. Vậy thì, Ngài đã trở nên một tội nhân, để tôi có thể trở thành một con trai, a-men, và nắm giữ bản bằng khoán nhà đất. “Vì những dấu hiệu này sẽ theo những người tin,” đây, bản bằng khoán nhà đất!

Bây giờ nhanh lên, trước khi...Chúng ta còn khoảng mười phút nữa.

254 Chúng ta hãy chú ý giờ này, nhanh lên, sự làm cho sống lại của Thánh Linh. Tôi sẽ tỏ cho anh em một vài dấu hiệu để anh em hiểu. Hãy xem, nào theo dõi những gì, “Quyền năng làm cho sống lại” này là đề tài của tôi. Sau khi Con đã sống lại, nhìn xem Quyền năng đó đã được thực hiện trên họ thế nào vào lễ Ngũ tuần, những gì Nó đã làm đối với họ, những gì mà Quyền năng làm cho sống lại đã làm cho họ. Nó làm cho họ sống lại.

255 Bây giờ chúng ta hãy để ý những gì Quyền năng đó đã làm đối với Ê-tiên. Ê-tiên được đầy dẫy Quyền năng làm cho sống. Không đúng vậy chẳng? Đây, ông được đầy dẫy Quyền năng làm cho sống. Nó đã không còn làm cho ông sợ hãi. Ông nói, “Hỡi các người những người cứng cổ lòng và tai chẳng cất bì kia, các người cứ nghịch với Đức Thánh Linh hoải; tổ phụ người thế nào, thì các người cũng thế ấy. Há có một người nào trong các đấng tiên tri tỏ cho biết về sự đến của Đấng Công Bình, mà tổ phụ các người chẳng ném đá ư?”Ồ, chao ôi! Đã làm điều gì đó với ông. Chắc chắn, ông được đầy dẫy Quyền năng làm cho sống.

Và họ nói, “Chúng ta sẽ trừ hấn đi!”

256 Rồi khi ông chết, chúng đã ném đá ông; và cái đầu đáng thương bé nhỏ của ông, những hòn đá đập vào nó như thế. Ông ngược lên và nói, “Tôi thấy các tầng Trời mở ra.” Quyền năng làm cho sống đang làm việc. “Tôi thấy các tầng Trời mở ra, và Chúa

Jésus Christ đứng bên hữu Đức Chúa Trời.” Đó là điều Quyền năng làm cho sống đã làm cho Ê-tiên.

²⁵⁷ Để ý một người khác, có Quyền năng làm cho sống này, tên ông là Phi-líp. Ông rất đầy dẫy Quyền năng làm cho sống. Ông đang có một buổi nhóm rất lớn dưới Sa-ma-ri. Các quỷ bị đuổi ra. Dân chúng chịu báp-têm trong Danh Chúa Jésus Christ. Họ đã có một buổi nhóm thật sự. Và Thánh Linh phán với ông, ồ, Lực—Lực Tác động giáng xuống, và Nó nói, “Hãy rời khỏi buổi nhóm phục hưng này.” Nhưng các mục sư truyền đạo sẽ nói gì? Đừng quan trọng những gì họ nói. Hiểu không? Ông được đầy dẫy Quyền năng làm cho sống. Ông có xăng, và—và Lực Tác động giáng xuống trên ông. Phán, “Hãy đi ra vào trong sa mạc.”

²⁵⁸ Và ông đã tìm thấy một hoạn quan tại đó, và làm báp-têm cho người ấy trong Danh Chúa Jésus Christ; một người, mà đem Sứ điệp xuống Ê-thi-ô-pi. Đúng không? Và ông đã vâng lời Đức Chúa Trời.

²⁵⁹ Vâng theo Đức Chúa Trời, nếu các bạn chưa bao giờ được báp-têm trong Danh Chúa Jésus Christ, hãy làm đi, và xem rồi Quyền năng làm cho sống nhắc anh em lên. Hiểu không?

²⁶⁰ Khi Ê-tiên làm điều vĩ đại này...hay là, không phải Ê-tiên. Nhưng Phi-líp đã làm điều vĩ đại này, rời buổi nhóm phục hưng lớn đó và vâng theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, khi ông được đầy dẫy, bởi đây...Bởi làm báp-têm cho hoạn quan này, trong sự vâng theo Chúa, ông rất đầy dẫy Quyền năng làm cho sống đến nỗi Nó đem ông đi. “Nó sẽ làm cho những thân thể hay chết của anh em lại sống, nếu Thánh Linh này đã khiến Chúa Jésus sống lại từ kẻ chết.” Nó đã làm cho sống động Phi-líp đến nỗi ông không còn được trông thấy có lẽ trong một trăm năm mươi dặm, ở một nơi nào khác, ở một xứ khác. Nó làm sống thân thể hay chết của ông. Ông đã làm điều đó như thế nào? Ông rất được đầy dẫy Quyền năng làm cho sống.

²⁶¹ Ồ, thưa Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, chúng ta không thể chịu quần quanh ở đây với những mẩu đường bé nhỏ chúng ta đang nuôi dưỡng quanh đây ngày hôm nay. Chúng ta phải được đầy dẫy và cầu nguyện, với Quyền năng làm cho sống lại, cho đến khi có sự làm cho sống của Thánh Linh! Chúng ta

phải được cất lên, ngày nào đó, trong sự Cất lên nơi xa kia. Vâng, thưa quý vị. A-men! Ô, chào ôi!

²⁶² Xin tha lỗi cho cách diễn tả đó. Tôi đang nghĩ về một người mẹ làm những túi nhỏ đó, trước đây chúng ta thường làm, cho em bé. Một số trong các chị là những bà mẹ lớn tuổi còn nhớ. Khi đứa bé bắt đầu oe oe; các chị lấy ít cốt cà phê và một ít đường, gói vào trong một túi rồi để cho nó bú, chỉ giữ cho nó im lặng. Chẳng có sức mạnh nào trong đó. Điều đó sẽ giết chết nó. Hiểu không? Chất cà-phê-in ấy trong đó, và thứ đó, một ít đường ngọt làm cho nó nuốt xuống, nó đang hút chất cà phê vào.

²⁶³ Chúng ta mệt mỏi với thứ như thế. Hãy trở lại! Anh chị em là chim ưng; hãy trở lại với Lời của Đức Chúa Trời! Trở nên cường tráng; không gì có thể làm tổn thương tình cảm của anh chị em, do đó anh chị em được tự do thoát khỏi mọi vạ bê bối của con người. Bất cứ điều gì ai nói chống lại anh chị em, điều đó chỉ mang đến nhiều tình yêu thương hơn. A-men. Và, Quyền năng làm cho sống, cất lên vào trên Trời, một chim ưng bay trên những gà con, lên nơi xa kia trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu thế Jêsus! Ô!

Đó là về Phi-líp. Điều đó đã làm cho ông sống động, đem ông đi.

²⁶⁴ Chúng ta hãy lấy ví dụ người khác. Có một người tên là Hê-nóc. Bấy giờ, ông bước đi với mọi Lời của Đức Chúa Trời, trong khoảng năm trăm năm. Ông có lời chứng rằng, “Tôi chưa một lần làm sai Lối Ngài.” Ông có đầy dẫy Quyền năng làm cho sống khi Điện tác động vào trên ông, trên Bộ máy, thậm chí ông không phải chết; ông chỉ về Nhà. Chỉ bắt đầu bước đi. Ông rất...Giống như Phi-líp, ông được đầy dẫy Quyền năng làm cho sống, thay vì đi qua đến Ga-xa và đến một nơi khác, nơi mà, họ tìm thấy ông trên miền thượng duyên hải ở đó. Thay vì con đường ấy, ông cứ đi, ồ, nói, “Tôi là người già, dù sao đi nữa. Tôi thật sự có rất nhiều Quyền năng làm cho sống lại, tôi sẽ chỉ bước ngay ra khỏi trái đất.”

²⁶⁵ Đó cũng là Quyền năng làm cho sống mà chúng ta có ngay bây giờ. Đây, Nó sẽ làm sống lại thân thể hay chết của anh em. Chẳng đúng sao? Đó là Quyền năng làm cho sống.

²⁶⁶ Hê-nóc, với lời chứng hoàn hảo đó, rằng, “Mọi điều Chúa đã bảo tôi làm, tôi đã làm. Mọi sự tôi thấy Ngài phán cho tôi làm, tôi đã làm.” Ông trở nên thật đầy đặn bởi—bởi Nguồn Điện, hay—hay Bộ máy, cho đến nỗi, khi Quyền năng làm cho sống tác động ông, Bộ máy, Nó nhắc ông lên thẳng. Ông đã bước ra khỏi đất, vào Thiên đàng.

²⁶⁷ Nào, bây giờ để ý, về Ê-li. Sau khi...Nhìn xem, Ê-li, vị tiên tri vĩ đại đó, con người trong thời đại ông. Xin lỗi. Thưa anh, chị em, trong thời đó ông đã quở mắng những người nữ tô vẽ mặt mày, những Giê-sa-bên và những A-háp. Và chịu đựng cho đến khi... Và không ai, trông giống như, không một ai ủng hộ ông. Và ông đã quở mắng, nhìn thẳng vào, đứng tại đó, và Đức Chúa Trời đã chăm sóc ông và giúp ông trong mọi nơi. Anh em biết, ông lão này một ngày kia trở nên mỗi một. Ông nói, “Ta bắt đầu già rồi, vì vậy ta không thể đi xa nữa.” Ông sống đến, tôi đoán, chín mươi tuổi; thật già, đi loanh quanh ở đó, và ông rất đầy đặn Quyền năng làm cho sống. Anh em biết điều gì không? Ông nhìn qua bên kia sông Giô-đanh.

Ồ Chúa! Tôi có thể hầu như thấy được phía bên kia. Anh em có thể thấy không?

²⁶⁸ Rất đầy đặn Quyền năng làm cho sống, cho đến nỗi, ông thấy một cỗ xe ngựa cột tại đó, một số ngựa Lửa và xe ngựa Lửa, cột vào một số cây đẳng kia. Ông chỉ bước qua sông đi về Nhà, thậm chí không chết. Quyền năng làm cho sống được sai đến, đã khiến cho một cỗ xe ngựa từ Trời xuống và đem ông lên. Thậm chí đã cởi áo choàng của ông ra và ném nó lại cho Ê-li. Đúng thế.

²⁶⁹ Bây giờ, thế rồi người ấy nhặt lấy chiếc áo dài đó, một hình bóng của Hội Thánh lần nữa, đây, đã nhặt chiếc áo ấy lên. Vậy thì, người đã làm phép lạ gấp đôi, là hình bóng của Đấng Christ và Hội Thánh. Hiểu không? Ê-li làm bốn phép lạ; ông làm tám. Đây, bây giờ, ông—ông có quyền phép gấp đôi, vì ông đã cầu xin điều đó. “Các ngươi cũng sẽ làm những việc lớn hơn Ta làm.” Hiểu không? Nhưng ông thật đầy đặn Quyền năng làm cho sống lại, và mọi thứ, cho đến nỗi ông đã làm những điều này, bội phần, hơn những gì Ê-li-sê đã làm, nhiều hơn là người đã làm. Và để ý, ông sống cuộc đời tới khoảng tám mươi hay chín mươi tuổi, ông

già đi và ông—ông chết. Ông chết, và người—người ta đem ông ra và chôn ông.

270 Anh em biết, ồ, Quyền năng làm cho sống đó đã không rời khỏi ông. Nhiều, nhiều năm sau đó, khi xác thịt đã thối rữa hết rả ra khỏi xương ông, ông nằm trong mộ. Và một ngày nọ người ta mang người chết vào, và họ thấy kẻ thù, họ bèn ném người này chồng lên hài cốt của Ê-li-sê. Có thật nhiều Quyền năng làm cho sống trên những hài cốt đó đến nỗi người chết nhảy lên sống lại. Ồ!

271 “Nó sẽ làm thân thể hay chết của anh em lại sống.” Mặc dầu chết và thối rữa trong mộ, tuy nhiên Quyền năng làm cho sống đó đã an nghỉ trên bụi đất ấy. Ha-lê-lu-gia! Ừm! “Ngài đã khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại cũng làm cho thân thể hay chết của anh em lại sống.” Ê-li trở lại đó, Ê-li-sê và Ê-li...

272 Hãy nhớ, người chết ấy, vị tiên tri ấy, đầy đầy Quyền năng làm cho sống lại ấy, nằm trong mộ và bị thối rữa; đã có thật nhiều Quyền năng làm cho sống lại, cho đến nỗi, người ta ném một người chết trên ông, người chết ấy sống lại. Ông vẫn có thể đặt tay trên người đau. Phải không? A-men. Như thế đấy.

273 Và hãy nhớ, chúng ta là thịt của thịt Ngài, Đức Chúa Jêsus Christ. “Chúng ta là thịt của thịt Ngài, và xương của xương Ngài.” Ồ, không có cách nào khác ngoài cách đó. Chúng ta sẽ sống lại, và chỉ thế thôi. Anh chị em sẽ sống lại, chỉ thế thôi.

274 Lễ Phục sinh có ý nghĩa nhiều hơn chỉ là một truyền thống. Bây giờ nó cũng vậy, vì thân thể của chúng ta được làm sống lại với Ngài và chúng ta đang ngồi trong các nơi trên Trời.

275 Và thân thể này có thể thối nát trong biển; nó có thể thối rữa trong đất; có thể không đầy một muống tro; nhưng nó đang sống lại. Vì, Thánh Linh đã khiến Chúa của tôi sống lại từ kẻ chết đã làm sống lại thân thể hay chết này. Nó làm sống lại thân thể hay chết của anh em. Và chúng ta là những người được hưởng ơn về sự sống lại của Ngài, kế ước của Ngài về Sự sống Đời đời mà tôi đã nói về thật nhiều, anh em biết đấy. Không lạ gì Ngài đã phán, “Đừng sợ.” Ngài chắc hẳn biết.

276 Vì như Phao-lô đã nói, “Hỡi sự chết, nọc độc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, chiến thắng của mày ở đâu? Ta được đầy dẫy Quyền năng làm cho sống. Cảm tạ Đức Chúa Trời, Đấng ban cho chúng ta sự thắng qua Chúa Jêsus Christ chúng ta.” Vâng, thưa quý vị! Quyền năng làm cho sống. Ô, chào ôi!

277 Ngài sống đời đời mãi mãi, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Hê-bơ-rơ 13:8. Để ý, Đấng Mê-si, Đấng được xúc dầu; Nàng Dâu của Ngài cũng vậy, những nữ Mê-si, đấy, Đấng được xúc dầu.

278 Để ý, sự chết không ngăn cản được Quyền năng làm cho sống của Đức Chúa Trời. Sự chết không thể ngăn cản Nó được. Khi anh em có Nó, Nó là Đời đời. Không có gì sẽ ngăn cản Nó được. Anh em không thể kiểm soát Quyền năng ấy; anh em không—không thể làm gì với Nó. Anh em sống hết đời mình, điều đó vẫn không ngăn được Quyền năng ấy; thật tốt đẹp như Nó đã có.

279 Để ý, Môi-se được đầy dẫy Quyền năng sống lại đó. Phải không? Ông là đấng tiên tri mà Lời đã đến với. Ông là phần của Lời. Ông là Lời của thời đó. Đúng không? Và sau khi ông chết, tám trăm năm sau; trên Núi Hóá Hình, ông đứng đó, với Ê-li. Đúng không? Quyền năng làm cho sống, sự chết không bao giờ có thể cất Nó đi được. Không, không. “Ta sẽ làm nó sống lại.” Các Thiên sứ đã đến; chôn ông trong một thung lũng ở đó. Ông đã bị thối rữa và chết, xương cốt ông đã chết, cùng mọi thứ khác, nhưng Quyền năng làm cho sống vẫn còn tại đó. Nó đã làm ông sống lại và mang ông lên. Và ông ở đó, đứng ở đó. Để ý.

280 Anh em nói, “Đúng thế không, Anh Branham, sau tám trăm năm?” Ô, chào ôi!

281 Nếu anh em đọc trong Ma-thi-ơ, tôi có lời Kinh Thánh, Ma-thi-ơ 27:51. Anh em có thể chép, ghi xuống. Khi tất cả những người tại đó, tin rằng Ngài sẽ đến...Kinh Thánh nói ở đây, sau khi Ngài đến, họ đang ngủ trong đất. Quyền năng làm cho sống giáng trên họ, và họ là một phần của Ngài, những thánh đồ đó. Họ là một phần của Ngài, vì họ tin nơi Ngài.

282 Họ đã có Sự sống đó cách tiềm tàng, qua của lễ chiên con, của lễ chuộc tội, mà có thể không bao giờ mang thần linh của chiên

trở lại trên con người. Còn bây giờ với Thần Linh của Con người, Chính Đức Chúa Trời, ở trên anh em thì thế nào, đây, hướng chỉ chúng ta có Quyền năng làm cho sống lại! Nhưng qua của lễ chuộc tội được dâng một chiên con, làm hình bóng. Những gì chúng ta có không phải là hình bóng; đó là tiền hình bóng. Chúng ta sợ về điều gì? Còn những người đó chỉ có một hình bóng, chỉ về sự sống lại của Ngài, và đi xuống mộ với nó.

²⁸³ Như Gióp đã ở lại đó dưới sự căng thẳng cùng cực của mình, chà, mọi thứ bị lấy đi khỏi ông! Ma quỷ nói, “Hãy để hấn cho tôi. Tôi sẽ khiến cho hấn rửa sả Ngài vào mặt Ngài.” Và rồi ông thoát khỏi sự kiềm chế của nó.

²⁸⁴ Ngài phán, “Đừng lấy mạng sống của người.” Và nó đã làm (nó) tất cả ngoài việc lấy mạng sống ông.

²⁸⁵ Còn vợ ông thậm chí quay lại chống đối ông. Nói rằng hơi thở bà trở nên xa lạ đối với ông. Nói cách khác, bà—bà không muốn liên quan gì với ông. Bà dường như không còn yêu ông nữa, chỉ muốn đuổi ông đi. “Gióp ơi, ông thật khốn khổ! Sao ông không rửa sả Đức Chúa Trời, và chết đi cho rồi?”

Ông đáp, “Bà nói giống như một người đàn bà ngu muội.” Ồ, chao ôi!

²⁸⁶ Đây, ông cứ nắm giữ đúng những gì ông có. Mà, ông là tiên tri. Ông nói, “Tôi không phải là một tội nhân. Tôi đã dâng của tế lễ sẵn sắn.” A-men. Ông biết mình đang đứng ở đâu. Ông đang ở trên Lời. Cho dù những người khác nói gì đi nữa, ông vẫn cứ ở tại đó với Lời. Rồi giờ vĩ đại đó...Ông nói, “Bà nói như một người đàn bà ngu muội.” Ông nói, “Chúa ban cho, Chúa lại cất đi; ồ, đáng ngợi khen Danh Chúa!” Nói, “Tôi đến trong thế gian này không có gì cả. Tôi đến đây, trần truồng, tôi sẽ đi ra giống như vậy. Đáng ngợi khen Danh Chúa!” Ngồi ở đó, ghé lở đầy mình, con cái chết hết, ông nghèo khổ bần cùng, và các bạn của ông hết thấy đều quay lại chống đối ông, các thuộc viên giáo hội của ông, và mọi thứ khác, ông gãi mình bằng một...Thật là cảnh khốn cùng! Không có ai trong anh em đã từng trải qua điều đó. Song, ông vẫn bám chặt lấy Lời đó.

287 Ông là chim ưng. Ồ, chao ôi! Anh em không thể che mắt của ông suốt thời gian đó. Không, không. Đột nhiên, đứng trên Lời đó, điều gì đã xảy ra? Các tầng trời mở ra, các tiếng sấm bắt đầu rền vang, ánh sáng chớp lòe, Gióp nhìn lên và thấy Khải tượng, ông nói, “Tôi biết rằng Đấng Cứu chuộc tôi vẫn sống. Đến lúc cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất. Và mặc dù sau khi những con sâu da đã hủy diệt thân thể này, xương và tất cả, Quyền năng làm cho sống lại sẽ ở đó. Chánh tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời, Đấng mà chính tôi sẽ thấy. Mắt tôi sẽ nhìn xem chớ chẳng phải kẻ khác.” Đúng thế không? “Dẫu sau khi tim cột của tôi bị tiêu hủy trong tôi, dẫu sau khi những con sâu da trong thân thể của tôi bây giờ, sẽ tàn phá nó.”

288 Anh em biết, những con sâu da không đến với anh em. Sâu đó có sẵn trong anh em rồi, những con sâu da của chính anh em. Có bao giờ anh em để ý đến điều đó không? Đặt anh em vào trong cỗ quan tài, và đặt vào nơi kín gió; những con vi trùng sẽ ăn hết anh em, thật giống như vậy, bởi vì chúng ở trong anh em. Anh em chỉ là một đám vi trùng, ngay từ đầu, ở bên trong.

289 “Cho dẫu những con sâu da, vi trùng da của tôi tàn phá tôi, xác thịt tôi, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.”

290 Và vào buổi sáng phục sinh đó! Vinh quang thay! Ha-lê-lu-gia! Ma-thi-ơ, trước giả vĩ đại này, 27:51, nói rằng, “Sau khi Ngài đã sống lại từ kẻ chết, rằng nhiều vị thánh thời Cựu Ước, nhiều người trong số đó đã ngủ trong bụi đất, đứng dậy đi ra khỏi mộ, vào thành phố và hiện ra với nhiều người.” Quyền năng làm cho sống lại đó, vẫn còn trên xương của Ê-li khi không còn xương nữa, vẫn còn trên Gióp khi không còn một muống bụi đất còn lại từ thân thể ông. Nhưng Quyền năng làm cho sống lại vẫn ở đó.

291 “Nếu Thánh Linh này đã khiến Chúa Jêsus từ kẻ chết sống lại ngự trong anh em, Ngài cũng sẽ làm thân thể hay chết của anh em lại sống.” Để ý, nhanh lên nào.

292 Anh em nói, “Ồ, tôi ước gì mình sống trở lại...” Anh em sống trong một thời đại tốt hơn. Bây giờ nếu hết thầy anh em...

293 Tôi thấy anh em đang ghi xuống vài câu Kinh Thánh. Được rồi, hãy ghi Tê-sa-lô-ni-ca Nhất 4:16. Để ý thật tốt đẹp làm sao,

đấy. Trong...“Những vị thánh, đã ngủ trong Đấng Christ, Đức Chúa Trời sẽ mang họ đến với Ngài,” đấy, các vị thánh trong mộ, đang yên nghỉ. Như Ê-li; một số giống như Ê-li-sê; đấy, một số người trong họ sẽ được làm cho sống lại, một số sẽ được cất lên, một số sẽ ở trong mộ. Họ sẽ đi với Ngài. “Tiếng Kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết. Còn chúng ta là những người đang sống và còn lại sẽ được cùng cất lên với họ, để gặp Chúa trên không trung.” Quyền năng làm cho sống lại ở trên người đang sống; Quyền năng làm cho sống lại ở trên người đã chết. Hiểu không?

²⁹⁴ Cũng chính Quyền năng làm cho sống đó của Đức Chúa Trời ban cho cả hai tiên tri này. Nhìn xem tên của họ, thì hầu như giống nhau, Ê-li-sê, Ê-li. Thấy Nàng Dâu và Chàng Rể không? Một trong họ là Ông Jêsus; người kia là Bà Jêsus. Anh em thấy, hầu như giống nhau, chỉ—chỉ giữa—giữa Chàng và Nàng. Hiểu không?

²⁹⁵ Ê-li, và nhìn cách được tượng trưng ở đây như thế nào. Vậy thì, Ê-li-sê...Đã được đem đi trong sự cất lên, tượng trưng cho Hội thánh, được rồi, Ê-li; và Ê-li-sê an nghỉ cho đến kỳ phục sinh. Hiểu không? Giống như một con chim, cần hai cánh để tự cân bằng. Hiểu không? Hội thánh được tượng trưng ngay tại đó trong hai tiên tri ấy. “Vì chúng ta là kẻ sống và còn ở lại cho đến kỳ Chúa đến, thì sẽ không lên trước những người đã ngủ rồi; vì Tiếng Kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên,” cả hai cánh sẽ đến với nhau, và chúng ta sẽ bay đi, ha-lê-lu-gia, bay đi. Bởi vì, (điều gì?) trong người sống, hay chết, Quyền năng làm cho sống đó vẫn sống.

²⁹⁶ Để ý. Hãy nhớ, hãy nhớ lúc này, làm cho sống lại để thấy những điều này là gì. Hãy xem Quyền năng làm cho sống của thời đại này. Nhớ rằng, chúng ta được làm cho sống lại. Cách đây không lâu, vì giúp đỡ...

²⁹⁷ Và tôi—tôi nghĩ Chúa chúng ta đã phán, và Phao-lô cũng nói vậy, “Những gì Cha đã tỏ cho Ta, Ta đã không giữ lại điều gì. Ta bảo cho các ngươi.” Và trong những ngày sau rốt này khi chúng ta đã thấy Quyền năng làm cho sống giáng trên chúng ta, thậm chí Ngài ban cho Quyền năng làm cho sống cho chúng ta, để thấy người đau được chữa lành. Chúng ta đã thấy Quyền năng làm

cho sống làm việc giữa chúng ta, giống như Nó đã ở trên họ trong những ngày đầu tiên, đây, thấy Nó mang trở lại bởi khả năng và khiến cho người chết sống lại, thấy Nó làm cho người đau được khỏe mạnh.

²⁹⁸ Ngày nọ tôi đang nói chuyện với người nào đó. Anh bạn trẻ Donavon Weerts ở đây, tôi đoán tất cả anh em biết anh ấy. Tôi đã đi sẵn với anh ấy. Anh chàng tội nghiệp...Anh ấy là một thanh niên tử tế. Anh đến với hội thánh ở đây. Anh ấy sẽ...Thật là một người bạn rất tốt của tôi. Và anh ấy chỉ...Anh ấy nói, “Không muốn làm phiền anh.”

²⁹⁹ Tôi nhìn, và tai anh ấy, tất cả bên trong bị lộn ra, bên ngoài. Và tôi hỏi, “Anh sao thế, Donavon?” Chỉ nắm tay anh, như *thế*, và một bệnh ung thư. Tôi hỏi, “Donavon, tai của anh sao vậy?”

³⁰⁰ Anh ấy nói, “Không biết, Anh Branham à. Khoảng sáu, bảy tháng nay, và nó cứ trở nên tồi tệ...”

Tôi nói, “Sao anh không nói gì về nó?”

³⁰¹ Anh ấy nói, “Tôi—tôi không muốn làm phiền anh, Anh Branham à.”

Tôi nói, “Anh có biết nó là gì không?”

Anh nói, “Tôi có một ý.”

³⁰² Tôi chỉ đặt tay tôi trên anh ấy, không hề nói một lời. Hai ngày sau đó, thậm chí không còn một vết sẹo. Đó là gì? Quyền năng làm cho sống lại, đây, Nó sẽ làm sống thân thể hay chết của anh em. Tai anh ấy sẽ bị ăn hết, não anh ấy sẽ chết, đây, anh ấy chắc đã chết. Nhưng, Quyền năng làm cho sống lại! Thấy không?

³⁰³ Và một ngày nọ khi tôi cảm thấy mệt mỏi, chính tôi, gần như...Tôi nói, “Nếu anh...Anh bạn ơi, tốt hơn anh nên cứ tiếp tục, anh đã năm mươi tuổi. Anh, nếu anh định làm gì cho Chúa, tốt hơn anh nên vội làm đi. Anh bắt đầu già rồi.” Hiểu không? Rồi buổi sáng đó, Quyền năng làm cho sống đến, và Ngài đã để cho tôi nhìn qua bức màn, và tôi thấy tất cả anh em ở tại đó. Ừm-m. Hiểu không? Ngài phán, “Tất cả những ai mà người từng thương yêu, và tất cả những người đã yêu thương người, họ được ban cho người.” Hiểu không? Tôi đã thấy tất cả họ tại đó như thế. Đó là gì? Quyền năng làm cho sống lại.

304 Giảng người khải thị được đầy đầy Quyền năng làm cho sống lại, đã đứng lên và thấy sự kết thúc từ lúc khởi đầu.

305 Ê-sai được đầy đầy Quyền năng làm cho sống lại, đã đứng lên thấy Thiên hi niên và tất cả.

306 Quyền năng làm cho sống lại! “Và nếu Thánh Linh đã khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại, ngự trong anh em, Nó sẽ làm sống lại thân thể hư hoại của anh em...thân thể hay chết.” Hãy nhớ, Quyền năng làm cho sống!

307 Hãy xem những gì chúng ta thấy trong ngày hôm nay. Quyền năng Làm cho sống lại đã đến với chúng ta, để mở Bảy Ấn. Đó là gì, sự thông minh của con người chăng? Không, Quyền năng làm cho sống lại của Đức Chúa Trời. Đấy, Quyền năng làm cho sống lại của Đức Chúa Trời đã báo trước điều này sẽ xảy ra. Đấy, Quyền năng làm cho sống lại của Đức Chúa Trời làm cho thế giới làm chứng với Nó, đó là Sự thật. Thiên sứ của Chúa, tôi đã kể với anh em, đã ở chung quanh, trong một Trụ Lửa; Quyền năng làm cho sống lại để cho thế giới làm chứng rằng Nó là Sự thật. Và, trong đó, họ không biết Nó là gì; còn chúng ta biết, chỉ nhìn theo cách này, và Nó là Chúa của chúng ta ở trên đó, anh em biết đấy.

308 Ngài là Đấng đã mở những Ấn đó. Ngài là những Ấn đó, vì toàn bộ Lời Chúa là Đấng Christ, và Đấng Christ là những Ấn mà đã được mở. Thế thì sự mở ra của các Ấn đó là gì? Sự khải thị Đấng Christ.

309 Và chính bảy Thiên sứ, mà tượng trưng cho Bảy Hội thánh tất cả đã được hoàn tất, mà thậm chí chúng ta không thể thấy được Nó. Họ đã thấy, họ đã chụp tấm hình, không phải chúng ta. Và Ngài ở đó, đứng tại đó, Quan Ấn Tối cao; cho thấy rằng Ngài là An-pha và Ô-mê-ga, Đấng trước hết và là Đấng sau cùng. Thật là sự xác minh tuyệt vời! Quyền năng làm cho sống lại đã làm điều đó cho chúng ta.

310 Quyền năng làm cho sống lại cho chúng ta thấy sự đến của Ngài. Quyền năng làm cho sống lại đã giật lấy chúng ta từ sự chết qua Sự sống. Quyền năng làm cho sống lại ban cho sự phân biệt; để biết có gì sai trật với anh em, và điều gì để làm; những gì anh em đã làm, và những gì anh em đã không nên làm; và những gì

anh em đã nên làm, và những gì anh em sẽ làm. Quyền năng làm cho sống lại, tất cả những điều này!

³¹¹ Chúa Jêsus của chúng ta rất đầy dẫy Quyền năng làm cho sống lại, Ngài là tất cả Quyền năng đó, hội lại với nhau. Ngài thật đầy dẫy Quyền năng làm cho sống lại, Ngài phán điều này, “Các ngươi hãy hủy phá thân thể này, và Ta sẽ làm cho nó sống lại trong ba ngày.” Nói về sự tin tưởng chắc chắn trong Quyền năng làm cho sống lại! “Hãy hủy phá thân thể này, và Ta sẽ...đền thờ này, và Ta sẽ dựng nó lên trong ba ngày.”

³¹² Tại sao, tại sao Ngài nói điều đó? Ngài đã biết rằng điều đó được chép về Ngài, đây, rằng nó được chép về Ngài, bằng Lời của Đức Chúa Trời mà không thể sai. Lời phán rằng, “Ta sẽ không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát, Ta cũng sẽ không để linh hồn Người trong âm phủ.” Và Ngài biết rằng Quyền năng làm cho sống sẽ khiến Ngài sống lại, rằng sẽ không có một tế bào nào bị hư nát.

³¹³ Ngài phán, “Các ngươi hãy hủy phá đền thờ này, và Ta sẽ khôi phục nó lại trong ba ngày.”

³¹⁴ Tại sao? Đó là lời tiên tri, Lời của Đức Chúa Trời. Và lời tiên tri, nếu Đó là Lời Chúa chân thật, thì không thể sai. Và cùng lời tiên tri và Lời Chúa mà đã nói Ngài sẽ sống lại, nói rằng chúng ta được sống lại với Ngài rồi. Không lạ gì Ngài đã phán, “Đừng sợ chi.” Và có lời chép rằng, “Thánh Linh đó mà hiện có bây giờ, đã ở trong Ngài, bây giờ ở trong chúng ta, cũng làm sống lại thân thể hay chết của chúng ta.” Đừng sợ, bạn ơi, C-o-n đã sống lại. Con đã sống lại. Không...

³¹⁵ Bây giờ nhìn xem sự hóa hình. Chúng ta đã, mỗi người, tiêu biểu tại đó. Có những vị thánh đang sống đã được cất lên, có Ê-li đứng tại đó; và Môi-se đứng tại đó, những vị thánh đã chết tượng trưng- Cũng vậy, cả hai người đều có Quyền năng làm cho sống lại. Dẫu một người đã chết, còn người kia không chết, tất cả họ đều ở đó.

³¹⁶ Để ý, ồ, nhìn xem những gì chúng ta đang thấy bây giờ trong những ngày sau rốt này. Cũng giống điều mà Ngài đã hứa, Giảng 14:12. Nào hãy nhìn. [Băng trống—Bt.] Chắc chắn.

Người ta nói, “Ông tuyên bố có quyền năng à?” Không, không, không.

³¹⁷ Chúng ta chỉ giống họ tại Núi Hóa Hình, đấy. Chắc chắn, chúng ta không tuyên bố quyền năng. Nhưng, chúng ta, giống—giống như họ đã...Trên Núi Hóa Hình, họ không nói, Môi-se, nói, “Hãy xem ai, thấy ta là ai,” các môn đồ nói, “xem ta là ai, xem ta là ai.” Anh em biết điều gì đã xảy ra không? Để ý, họ đã thấy Chúa Jêsus được vinh hiển. Đó là tất cả họ muốn thấy tượng trưng, Chúa Jêsus được vinh hiển.

³¹⁸ Và ngày nay cũng vậy, chúng ta không cố làm kẻ tai to mặt lớn nào đó. Chúng ta không quan tâm những gì người ta nói về chúng ta. Tên chúng ta chẳng là gì cả; chính là Danh Ngài. Đời sống chúng ta, chẳng là gì cả; chính là Đời sống của Ngài. Chính là Quyền năng của Ngài, không phải quyền năng của chúng ta. Và chỉ có một điều duy nhất chúng ta ưa thích làm, là nhìn thấy Ngài được vinh hiển. Và làm sao nó có thể được? Khi Ngài được vinh hiển trong chúng ta, bởi sự phục sinh của Ngài ở trong chúng ta. Chúng ta thấy Ngài tượng trưng lần nữa như Ngài đã có, ngày hôm nay.

³¹⁹ Anh em hiểu được điều đó không? Đấy, ước ao của chúng ta không phải là được vinh hiển. Sự ước ao của chúng ta không phải là danh lớn nào đó. Sự ước ao của chúng ta không phải khoe khoang giáo hội nào đó, hay làm nhiều hơn trong trường Chúa nhật, hoặc cố mang vào, khuôn khổ cứng đờ, đẩy vào, dâng một bữa tiệc ngoài trời, hay mang đến những ngôi sao, những người phục vụ, hay điều gì đó khác giống như thế. Đó không phải là ước muốn của chúng ta. Ước muốn của chúng ta là thấy Ngài được vinh hiển. Được vinh hiển, (điều gì?) không phải với sự tự kiêu; nhưng ở trong chúng ta, đời sống của chúng ta, chứng minh Ngài sống và đang sống trong chúng ta.

³²⁰ Nếu tôi có thể bỏ chính mình ra khỏi cách ấy, vậy khi thậm chí không còn nghĩ về William Branham nữa, và thậm chí anh em không còn nghĩ về mình nữa, cho đến khi chúng ta có thể thấy Chúa Jêsus được vinh hiển giữa chúng ta. Thấy Ngài, đó là ao ước của chúng ta. Đó là sự làm cho sống...ban cho chúng ta Quyền năng làm cho sống lại. Và nó ban cho chúng ta niềm vui

sống, biết rằng chúng ta được ở với Ngài, cả xương thịt của Ngài, là Nàng Dầu của Ngài; và thấy những phương pháp được chứng thực giống như vậy của Ngài, chứng minh trong chúng ta rằng bây giờ Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Hiếu không?

³²¹ Không lạ gì Ngài phán, “Đừng sợ chi”, vì bây giờ, để ý, chúng ta được Ngài cứu chuộc, và bây giờ sống lại với Ngài. Đó là những gì lễ Phục sinh có ý nghĩa với dân sự, “được sống lại với Ngài”! Để ý. Bây giờ chúng ta có Thánh Linh của Ngài ở trong chúng ta, bản tín thư bằng khoán đã được trả đầy đủ rồi.

³²² Không, anh em đừng nói, “Ồ, tôi hy vọng tôi làm được điều đó.” Anh em đã làm nó rồi. Không phải, “Tôi sẽ làm điều đó.” Tôi đã làm nó rồi. Tôi không hề làm nó; Ngài làm điều đó cho tôi. Hiếu không? Không phải tôi; Ngài! “Ồ, Anh Branham, họ nói...” Tôi không quan tâm những gì họ nói. Ngài đã làm điều đó, cho tôi. Đó là tất cả những gì tôi muốn, tôi đang quan tâm.

³²³ Tôi chỉ—tôi chỉ muốn thấy Ngài được bày tỏ. Làm thế nào anh em có thể làm điều đó, gọi Ngài xuống chăng? Không. Ngài hiện ở trong anh em. Đấy, Ngài hiện ở trong anh em. “Ồ, thế thì, lạy Chúa, nếu tôi có thể tự ra khỏi con đường đó, Ngài có thể bày tỏ. Chính tôi...Ngài có thể làm điều đó cách nào? Vì Ngài đã truyền định nó vậy. “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến.” Hãy để ý. Tuyệt vời!

³²⁴ Với tất cả chứng cứ đó đã tập hợp, cùng với chúng ta lúc này sáng nay, ồ, tôi nghĩ về bài hát ấy:

Vào buổi sáng phục sinh đó,
 Khi các dây sự chết sẽ bị đứt,
 Chúng ta sẽ sống lại, (Ha-lê-lu-gia!) chúng ta sẽ
 sống lại!

³²⁵ Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta sẽ sống lại! Trong Ngài chúng ta trở nên một phần của Ngài, lễ Phục sinh, sự bí mật được khai thị của Chúa giống như nó đã xảy ra lúc đó, về Sự sống sau cái chết. Chúng ta là những người đã từng chết trong tội lỗi và gian ác, giờ đây chúng ta được sống. Ấn Phục sinh thực sự đã phá vỡ sự chết chung quanh tôi, và tôi sống. Ấn Phục sinh, lúc ban đầu, đã

phá vỡ sự niêm phong của ấn Rô-ma, Ấn Phục sinh, mà Ngài đã bị niêm. Và con người, khi họ chết, đã hết; nhưng Ngài đã phá vỡ ấn và khai thị sự bí mật. Và bây giờ Đức Chúa Trời, bởi Thánh Linh của Ngài, đã mở ấn từ khắp đời sống chúng ta, và Đấng Christ được bày tỏ như Ngài sống trong chúng ta, vì bây giờ chúng ta được làm cho sống lại với Ngài. Ồ, trang nối tiếp trang!

Chúng ta sẽ sống lại, (Ha-lê-lu-gia!)

Chúng ta sẽ sống lại! (A-men!)

Vào buổi sáng phục sinh đó,

Khi các thanh chắn sự chết bị bẻ gãy,

Chúng ta sẽ sống lại, (Ha-lê-lu-gia!) chúng ta sẽ sống lại!

326 Ồ, anh em vui chứ? Tôi rất vui! Con đường xuống phía bên kia, trong một nhà chứa than nhỏ cũ kỹ một buổi sáng, các ấn đã được mở ra, và tôi đã sống lại với Ngài, một con người mới. Quyền năng làm cho sống lại của Ngài; Con đã sống lại.

327 Cách đây không lâu, tôi được nghe kể lại một câu chuyện nhỏ về một—một người đánh cá. Một người đi ra và thuê một ông lão đánh cá để đưa anh ta đi đánh cá trên Duyên hải miền Tây. Họ đi ra sáng hôm đó.

328 Nếu có anh em nào đã từng đánh cá hồi ở ngoài đó, ồ, anh em biết điều gì xảy ra, trời sương mù dày đặc ở ngoài đó. Tôi gặp người anh em trẻ của tôi, Eddie Byskal, ở dưới đó, một nhà truyền giáo cho thổ dân Anh-điêng tại đó. Và chúng tôi đã câu cá, chính chúng tôi, trên những bờ biển ngoài đó.

329 Vì vậy người câu cá này hầu như còn non nớt, anh em biết đấy. Anh ta đi câu cá, và chúng trôi giạt. Đợi bình minh đến, anh em biết đấy. Và họ—và họ không thể nghe tiếng còi cảnh báo sương mù nữa, người câu cá này cảm thấy thật hồi hộp, nói, “Này, chúng ta đang trôi giạt ra biển khơi! Ô!” Anh ta hồi hộp lo lắng.

330 Ông lão ấy nói, “Ngồi xuống, anh bạn trẻ. Ngồi xuống.” Ông lão đánh cá, im lặng, anh em biết đấy. Ông biết mình đang nói về điều gì. Nói, “Cứ đợi cho đến lúc mặt trời mọc, rồi chúng ta sẽ biết mình ở đâu.”

Anh em nói, “Tôi phải là người Giám Lý không? Báp-tít? Ngũ Tuần?”

³³¹ Cứ chờ đợi. Con đến, chúng ta sẽ thấy mình ở đâu. Ngài là Lời. Hãy đợi cho đến lúc anh em thấy Lời được bày tỏ, chiếu sáng qua Hạt giống, Bó Lúa được dâng đưa qua đưa lại, chúng ta sẽ thấy mình ở đâu. Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³³² Xin lỗi vì tôi đã giữ anh chị em lâu như thế này. Bao nhiêu anh chị em sẽ ở lại đây cho buổi nhóm tối nay?Ồ, thế thì cứ trở lại vậy, tối nay, đây. Khoảng bảy giờ? Anh em đã có người nào khác không? [Anh Neville nói, “Không.”—Bt.]

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

³³³ Có người nào ở đây, hay nhiều người, mà không có Quyền năng làm cho sống này ở trong quý vị không? Con đã chiếu sáng qua, và quý vị ngồi trong đèn tạm này, quý vị đã lắng nghe các băng ghi âm, tuy nhiên Thánh Linh chưa bao giờ làm cho quý vị sống cho đến nỗi quý vị có thể đi theo Lời Chúa, hầu cho phụ nữ các chị và đàn ông các anh có thể vâng theo mọi Lời mà Ngài đã chép!Ồ, đó là một điều nguy hiểm. Chuyện gì xảy ra nếu anh chị em là hạt giống chết, không có Sự sống trong anh chị em? Nhưng có điều gì trong anh chị em, mà nói với anh chị em rằng, “Tôi—tôi muốn sống lại, sáng nay. Tôi muốn sống lại từ tình trạng tôi đang ở trong. Tôi không muốn chỉ là hạt giống chết, bị bỏ lại trong bụi đất và miếng gỗ trôi. Tôi muốn sống lại.”

³³⁴ Mời anh chị em giơ tay lên, nói, “Hãy cầu nguyện cho tôi, anh ơi” chứ? Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Chà, nhìn những bàn tay kia; không có cách nào cho sự kêu gọi đến với Chúa. Thật chúng ta muốn kêu gọi đến với Chúa, nhiều người đến chung quanh bàn thờ, tôi cũng không nói quá nhiều về điều đó, dù sao đi nữa. Điều đó chỉ được thêm vào hội thánh trong suốt thời phục hưng Giám Lý. Hiểu không?

³³⁵ Kinh Thánh nói, “Hết thấy những người tin, thấy đó, đều chịu phép báp-têm.” Có một hồ nước tại đây, đầy nước, đang đợi người nào sẵn sàng chết với chính họ.

³³⁶ Bây giờ, anh em có thể được chôn, nhiều lần, trong Danh Đức Chúa Jêsus; nhưng cho đến khi hạt giống đó là Sự Sống, đấy, Nó sẽ không làm sống lại nó. Không, không, không. Phép báp-têm bằng nước giống như sương từ trời rơi xuống; nó có thể rơi trên hạt giống, nhưng, không có Sự Sống tại đó, nó không thể sống.

³³⁷ Nhưng nếu phép báp-têm thật bằng nước, về sự chết với chính mình, và anh chị em sẵn sàng chết về mọi thứ mà anh chị em đã được dạy bởi những tín điều và hệ phái, mà trái nghịch với Lời, và anh chị em bước đi như con trai hay con gái của Đức Chúa Trời, và anh chị em có ý nói trong lòng, chăm xem những gì phép báp-têm bằng nước đó sẽ làm cho anh chị em sáng nay. “Hãy hối cải, mỗi người trong các ngươi, và chịu báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ để được tha những sự sai trật của mình, tội lỗi mình, và các ngươi sẽ nhận lãnh Bó Lúa, của lễ dâng đưa qua đưa lại. Các ngươi sẽ nhận lãnh Lực Tác Động, Thánh Linh. Vì lời hứa dành cho các ngươi, và hết thảy họ. Cho mọi thể hệ, nó sẽ dành cho.”

³³⁸ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, con—con đã giằng dãi, và làm mất nhiều thì giờ của dân sự, nhưng, Chúa là Đức Chúa Trời ôi, không có gì ngăn cản điều đó. Đường như thể anh em phải bỏ đi ra ngoài, nghỉ ngơi, và trở lại. Chúng con đang sống trong một thể giới chết, giữa những người đang chết; với một Sứ điệp về Sự Sống, và với bằng cứ của sự sống lại. Lạy Chúa yêu dấu, chúng con sẽ chỉ phải chết một lần, và chuyện gì sẽ xảy ra nếu chúng con để cho cơ hội này qua đi khỏi chúng con?

³³⁹ Lòng chúng con đang bùng cháy; linh hồn chúng con cảm động; những người này đã đến. Và nhiều người ở đây đang nghe Sứ điệp này sáng nay. Vâng, hai hay ba trăm người đưa tay lên. Họ muốn tin, Chúa ôi. Ô, chắc chắn hạt giống đó không chết, Chúa ôi. Làm thế nào họ có thể đưa tay lên như thế? Có điều gì đó. Hỡi Đức Chúa Trời, ấy là bản ngã con người cũ, ấy là vợ Gióp đang đứng đó, nói, “Ồ!” Nhưng, lạy Chúa, xin để cho Gióp đó, người tin đó, bước vào, sáng nay, chết hoàn toàn, và được chôn tại đây trong phép báp-têm bằng nước này.

³⁴⁰ Những giọt sương đến từ Trời, Lời Chúa nói Nó sẽ rửa sạch mọi tội lỗi và tha tội! Anh em được báp-têm trong Danh Jêsus

Christ, để làm gì? Để được tha tội mình, tội được tha trong Danh Jêsus Christ.

³⁴¹ Thế thì, xin cho, Cha ôi, xin cho...Nếu họ bị đau ốm, xin cho họ bước ra khoẻ mạnh. Xin cho, nếu họ bị què quặt, xin cho họ bước ra dưới Quyền năng của Thánh Linh. Nếu họ là tội nhân, xin cho họ bước ra được rửa sạch. Và bộ cơ giới, bởi việc đi vào; Nguồn Điện đến từ Trên, là Thánh Linh, và đem chúng đi, Chúa ôi. Xin làm sống lại thân thể hay chết của họ, rồi chúng con sẽ nghe những tiếng mới chân thật, những quyền phép của Đức Chúa Trời, tình yêu chưa được kể, ân điển chết và ân điển sống; và một Đấng Christ sống lại, một Thân thể, một Nàng Dâu đại diện cho Ngài trên đất.

³⁴² Lạy Cha, họ là của Ngài. Họ đã đưa tay lên. Con đã rao giảng Lời. Bây giờ, con cầu xin, Cha ôi, xin nhận họ. Con cầu xin bấy nhiêu điều, trong Danh Jêsus Christ. A-men.

³⁴³ Anh chị em yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài chẳng tuyệt vời sao? [“A-men.”] Anh chị em có thỏa lòng mình là một phần của sự sống lại Phục sinh đó, rằng anh chị em đã sống lại với Ngài không? [“A-men.”] Hãy đưa tay lên. Anh chị em được bao gồm.

³⁴⁴ “Hỡi các con bé mọn của ta,” như Phao-lô đã nói. Không cố gắng để bắt chước ông, nhưng, tình yêu thương, tôi yêu thương anh chị em. Tôi đã vượt qua những con đường và mọi thứ khác, để đến đây, để nói với anh chị em. Đi lên ra ngoài sa mạc, băng qua những tảng băng tuyết, vân vân, để đến đây. Chúng ta đi bằng máy bay. Anh em lái xe khắp đất nước, để chúng ta có thể đến với nhau. Chúng ta yêu thương nhau.

³⁴⁵ Chúng ta là một phần của nhau. Đừng bao giờ để Sa-tan nói với anh em điều gì khác. Hãy là một phần của nhau, chúng ta là một phần của Ngài. Và chúng ta là những công dân Vương quốc, hưởng những ân phước này, với nhau, của sự sống lại.

³⁴⁶ Và bây giờ, đây, bây giờ anh chị em được sống lại rồi. Khi Đức Chúa Trời khiến Ngài sống lại, Ngài cũng khiến anh chị em sống lại. Con ấy ngay bây giờ đang ở trên anh chị em, và bây giờ anh chị em đang trở nên Sự sống giống như Ngài, được sống

lại hoàn toàn trong ngày sau rốt đó. Những tiềm năng của anh chị em, anh chị em có bây giờ. Tại sao anh chị em biết? Linh hồn anh chị em đã thay đổi, phải không? Thân thể của anh chị em thuận phục với Nó, phải không? Trong sự thuận phục với (điều gì, một giáo hội?) Lời, mà đó là Sự Sống, thế thì anh chị em bây giờ được sống lại từ trong kẻ chết. Đó là lễ Phục sinh, với Chúa Jêsus và tôi. Đó là lễ Phục sinh, với anh chị em và Chúa Jêsus. Và đó là lễ Phục sinh, với anh chị em, tôi, và Chúa Jêsus. Chúng ta hết thấy...Hay là, Chúa Jêsus, anh chị em, và tôi, hết thấy chúng ta được sống lại với nhau.

³⁴⁷ Và chúng ta sẽ sống lại ở ngày sau rốt, mặc dù thần linh của chúng ta lìa khỏi thân thể, mặc dù thân thể bị chết mòn, có thể chúng đi vào bụi đất, có thể chúng bị đốt cháy, có thể chúng ở trong đáy biển. Kinh Thánh nói, “Một Thiên sứ đổ ra tai vạ của người trên biển, và mọi vật chết.” Không có gì có thể che giấu chúng ta, hay phân rẽ chúng ta, khỏi Đức Chúa Trời đó mà chúng ta yêu thương thật nhiều, mà đã khiến chúng ta sống lại với nhau.

³⁴⁸ Cầu xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi đã giữ anh chị em ở đây một thời gian dài. Nếu dân chúng họ còn nghe ở trên hệ thống điện thoại đó, họ chắc chắn...Họ thật sự đã trả, năm mươi xu một phút, sáng nay. Nhưng, tôi không thể dừng lại vào giờ đó, tôi cứ phải tiếp tục.

³⁴⁹ Bây giờ, ý Chúa, tôi sẽ trở lại tối nay, để nói chuyện với anh em lần nữa. Và nếu không, thì tất cả anh em biết...Tôi cho là chúng ta không còn...hay là không...Chúng ta còn nối hệ thống điện thoại nữa không? Không còn nối hệ thống điện thoại nữa.

³⁵⁰ Tất cả anh em biết nơi tôi sẽ đi, phải không? Châu Phi! Tôi đã được kêu gọi trong một thời gian dài; trong nhiều năm tôi đã cố quay trở lại. Bây giờ một khái tượng, Thánh Linh của Chúa đã dọn đường. Họ nói, khi những người bản xứ đáng thương đó nghe điều ấy, rằng lần vừa rồi tôi đã không đến khi tôi ở đó, họ đã nằm trên mặt đất ngày đêm, than van khóc lóc, và nói, “Lạy Chúa, chúng con đã làm gì?” hàng ngàn người của họ. Những người đó thậm chí không tin họ có một linh hồn. Hiểu không? Và họ đã khóc lóc than van, và họ khóc.

³⁵¹ Anh em đừng gởi đi lời nào. Xin đừng. Đấy, nếu thị thực đó có đi qua được tại đó và đến giữa các mục sư truyền đạo, họ sẽ ngăn cản tôi ngay tại đó. Tôi phải đi vào như một người đi săn. Tôi sẽ đi lên gặp nữ hoàng đã mang mười bảy toa hàng tàu hỏa xuống buổi nhóm. Tôi đi lên và đi săn trong lãnh thổ của bà. Và tôi đi vào, giấy thông hành của tôi và mọi thứ cần thiết cho một người đi săn, không phải là một buổi nhóm tôn giáo.

³⁵² Rồi sẽ có một anh em khác gặp tôi, nói, “Tại sao anh không có một buổi nhóm nhỏ cho chúng tôi?” Các sân vận động đã được thuê rồi. Họ thậm chí không biết điều đó. Hiểu không? Ồ, tuyệt vời!

³⁵³ Hãy cầu nguyện hầu cho ý Chúa sẽ không bị cản trở. Điều mà, linh hồn tôi kêu khóc cho châu Phi kể từ khi tôi rời khỏi, là xin cho tôi có thể quay trở lại, rồi mang đến cho anh em một sứ điệp của một buổi nhóm lớn. Có lẽ tôi sẽ không còn gặp anh em nữa, từ hôm nay, cho đến khi tôi trở lại. Chúng tôi sẽ đi, chỉ trong vài ngày nữa, ngày mười tháng Năm. Anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³⁵⁴ Hãy nhớ, anh em không biết mình sẽ gặp những rắc rối gì, cho đến lúc đến nơi đó; các thầy phù thủy ở mọi phía, và ma quỷ, và đừng nghĩ là chúng không biết làm gì. Hiểu không? Và tốt hơn anh em nên biết rõ mình đang nói về điều gì, khi đứng trước họ. “Nhưng tôi biết Đấng tôi đang tin, và tôi biết Ngài có thể giữ những gì mà tôi đã phó thác cho Ngài đến ngày ấy.”

Bây giờ, có một số khăn tay đặt ở đây.

³⁵⁵ Lạy Chúa kính yêu, như Sứ điệp này sáng nay, về sự sống lại, và con đang đứng ở đây, Chúa ôi, và chứng minh bằng Lời rằng Quyền năng làm cho sống đó ở trong đứa con đang tin. Do đó, nương trên niềm tin, trong đức tin, mà Quyền năng làm cho sống lại đó đã thay đổi đời sống của con. Và những người này tin, Chúa ôi, và Nó đã thay đổi đời sống của họ. Và chúng con cầu nguyện cho nhau.

³⁵⁶ Con đang đặt tay trên những khăn tay này, để...Nguyện xin Chúa, Đấng đã làm sống lại Chúa Jésus Christ và mang Ngài trở

lại từ kẻ chết, và Thánh Linh đó đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, đang ngự trong thân thể chúng con.

³⁵⁷ Thánh Linh mà đã ở trên thân thể của Ê-li-sê, mà, sau khi chết không còn gì ngoài xương cốt, nó đã có Quyền năng làm cho sống lại trong nó. Bàn tay các sứ đồ có Quyền năng làm cho sống lại trong đó. Tâm trí các sứ đồ, tầm nhìn của các sứ đồ, lưỡi—lưỡi của những người tin, tất cả đều có Quyền năng làm cho sống lại.

³⁵⁸ Bây giờ nguyện xin Quyền năng làm cho sống lại đó, khi con đặt Lời này trên chúng, và đôi tay của con đại diện cho người sở hữu, bởi ân điển, của Quyền năng làm cho sống lại đó, xin cho Nó làm sống lại mỗi một thân thể đau ốm này, và khiến cho họ lành mạnh trở lại, lạy Chúa, qua Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.

³⁵⁹ Nguyện xin không chỉ cho những khăn tay này, nhưng còn dành cho những người ở ngoài đó trong cử tọa, mỗi người mà đau khổ. Những con cái bé mọn ấy, những người già cả, bất kể họ là ai, cầu xin Quyền năng làm cho sống đó làm cho họ sống lại ngay bây giờ, trong Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

³⁶⁰ Bây giờ, bao nhiêu anh chị em có Quyền năng làm cho sống lại? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì anh chị em đặt tay lên nhau, nếu Quyền năng làm cho sống lại đó ở trong anh chị em.

³⁶¹ Bây giờ, chỉ có một điều giữ Nó lại, gây cản trở, đó là sự vô tín của anh chị em. Một người đàn bà chạm đến gấu áo Ngài, đã được chữa lành; một người lính La-mã nhỏ nước bọt vào mặt Ngài, và đi vào địa ngục. Hiểu không? Vì vậy nó có...nó tùy thuộc vào chỗ anh chị em ở đâu. Anh chị em có tin điều Đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em có tin Nó không?

³⁶² Bây giờ tôi muốn anh chị em cúi đầu và cầu nguyện cho nhau. Cứ—cứ cầu nguyện rõ ra, cứ nói, “Lạy Chúa, người này”... Đây, cứ cầu nguyện cho nhau.

³⁶³ Lạy Chúa kính yêu, chúng con làm điều này trong Danh Chúa Jêsus Christ, Danh duy nhất được ban cho giữa loài người nhờ đó chúng con có thể được cứu hay được chữa lành. Những người này, họ là công dân Nước Trời, người sở hữu Quyền năng làm cho sống lại, xin làm sống lại Quyền năng ấy với họ, Chúa ơi, ngay

bây giờ. Và nguyện xin Thánh Linh đi từ chim ưng này đến chim ưng khác, từ Lời này đến Lời khác, cho đến lúc sự trọn vẹn của Đức Chúa Jêsus Christ được bày tỏ trong mỗi thân thể, vì nhu cầu thuộc thể, thuộc linh, hay bất kỳ nhu cầu nào của họ, khi chúng con đặt tay lên nhau. Trong Danh Chúa Jêsus Christ.

LÚC MẶT TRỜI MỌC VIE65-0418M

(It Is The Rising Of The Sun)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 18 tháng Tư, năm 1965, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org